

ЮНАК

червень ♦ june

1980

ВАЖЛИВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ "ЮНАКА"

ГПБулава, шукаючи способів покращання методи збирання передплат, зобов'язала КП Старшини через пл. осередки допомогти пл. видавництву збирати передплати гуртово й надсилати їх напочатку березня до Адміністрації. Пресові референти у пл. осередках виготовляють списки своїх членів з їх адресами й, згідно з зібраними передплатами, висилає їх до Адміністрації. На основі цих списків Адміністрація висилає журнали. Тому просимо Вас перевірити в станицях списки й вплачувати передплати **тільки до станиць**. Нашим обов'язком повинно бути, щоб **кожний** подбав про **своєчасну** вплату. Тим улегшимо працю пресовим

референтам у станицях, піднесемо рівень нашої пл. готовости й дамо змогу пл. видавництву існувати.

Передплатники, які не є членами пл. станиць, пересилають передплати кожного року **не пізніше 15 березня** безпосередньо до видавництва.

Пл. видавництво вдячне за щедрі датки на пресфонд і просить не забувати про них у майбутньому. Від кожного з нас залежить доля пл. преси, її існування і ріст. Хай же кожний причиниться до росту журналів, бо це наше спільне добро.

Адміністрація

УВАГА! УВАГА!

Усіх тих, що надсилають до "Юнака", "Готуйсь" і "Пл. Шлях" будьякі інформації та світлини чи дописи, дуже просимо подати повне ім'я та прізвище особи, що до неї стосується дана інформація, курінну приналежність, місце замешкання, дату, коли дана подія заіснувала тощо. Світлини просимо завжди підписати на звороті чи іншим способом зазначити до кого і чого вона відноситься.

Посилаючи світлини для поміщення, вибирайте чорно-білі та ті з кольорових, які мають чіткі контрасти.
Редакція

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити "добре діло" і перешліть дарункову передплату

для зразкових, але незаможних юнаків та юначок, особливо з європейських та південно-американських країн. Вони бажали б дістати та читати «Юнака», але самі не можуть собі його передплатити.

Адміністрація

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ**
та
- **приймає ОЩАДНОСТІ.**
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- **Урядові години:**
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

**Пластунни і Пластунки в Торонті!
СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

Від 1 січня 1979 р. річна передплата "Юнака" коштує: США і Канада — \$10.00;
Австралія — рівновартість 10.00 амер. дол.; Австрія — 100 шилінгів; Аргентина
3.00 ам. дол.; Німеччина — 15.00 нім. марок; Франція — 15.00 франц. франків;
Італія — 2,000 лірів. Велика Британія — 2.00 фунти
Ціна одного числа \$1.00.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2150 Bloor St. West, Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ YUNAK MAGAZINE 2150 Bloor St. West, Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Avenue, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

SECOND CLASS REGISTRATION NUMBER 2183

Printed by KIEV PRINTERS LTD. — 2466 Dundas Street West, Toronto, Ontario Canada M6P 1W9

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

ЗМІСТ:

2. Гутірка з Юними друзями: Як відбувалася VIII Конференція Українських Пластових Організацій
Подруга Гребля
Якір, ЧМ
І. Гвозда
3. Поїздка в Україну
5. Генерали з Лемківщини
Пластун — президентом МЗОСС
6. Сучасні визначні українці: Маруся Бен — О. Кузьмович
Ю. Ярмиш
7. Троянда
8. Синьоока сестра України
9. Успіхи наших друзів: Пластова родина виграла 10,000 ам. дол. **
10. Пластун любить природу: Бун Подруга Надя **
11. Фото-репортер питає
12. Що читати? "Оноцвіт" — казка Олеса Бердника
М. Джулинська
Т. Калимон
13. Пластовий Ансамбль "Водограй" у Гарварді Р. Прибила
14. Стійна А. Войтович
16. Для філателістів Б. Ямінський
17. З природи: Зозулина вдача **
18. Юначка — композитором: "Далекій мій краю" З. Кальваровська
19. А що ви на це? Українські дівчата в Торонті, П. Верига
20. Успіхи наших подруг **
21. Чи знаєте ту платівку? "Сузір'я" О. Кузишин
22. З практичного пластування: Приготовляється на мандрівку? **
25. Різне та цікаве
26. Словогра (правильні відповіді з попереднього числа)
- 27-28. Датки на прес-фонд, Замість квітів на могили.

● На обкладинці: Фотографія придорожного хреста в Україні.

Редагує колегія
Головний редактор:
пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:
пл. юнак сноб Роман Вашун
пл. юн. Андрій Винницький
пл. сен. Тоня Горохович
ст. пл. Олесь Кузишин
ст. пл. гетьман. сноб Всеволод Онишневич
пл. сен. Олександра Юзенів
пл. сен. Люба Крупа
пл. сен. Петро Содоль

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як тем скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

ЮНАК

ЧЕРВЕНЬ Ч. 6 (199) 1980
РІК XVIII

Інтернаціональне стандартно-серійне число,

0044-1384

ЯК ВІДБУВАЛАСЯ VIII КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Зібрались (ми) в дружньо-батьорих колонах
На працю для Рідного Краю.

(Я. Купчинський)

Дорогі Юні Подруги і Друзі!

Сподіваються, Ви знаєте, що від 17 до 19 квітня на оселі "Союзівка" в США відбулися наради пластових проводів з: Австралії, Аргентини, Великобританії, Канади, Німеччини та США. Були тут голови КПСтаршин, члени КП Рад та проводи УСП, УПС і Ваші виховники з новацького "Орлиного Круга" та юнацького "Скобиного Круга". Це був з'їзд делегатів Пласту з цих країн, вибори нових проводів ГПБ¹ і ГПР.²

Про що радили? Очевидно, що про новацтво і юнацтво, — майбутнє Пласту.

Наради почалися "словом" Начального Пластуна — Юрія Старосольського. У слові з'ясував він завдання провідників, — вони мають не тільки виконувати працю, але й плянувати на далеке майбутнє, щоб зберегти не тільки те, що передали батьки, але ще й додати нове, ними здобуте. Голова ГПБ — друг Любомир Романків зупинився над тими заходами у праці Пласту, які мають на меті з'єднувати всіх нас у світі, щоб не порізнитися, живучи в різних країнах, щоб нашим гаслом завжди було "Не я, не ти — а ми!" Голови КПС звітували про життя Пласту у своїх країнах. Окремо радили виховники "Орлиного Круга" і "Скобиного Круга". Після цього цілу суботу й до пізнього пополудня в неділю були спільні наради усіх учасників КУПО.

Осередком всіх нарад було шукання способів, як оберекти молоде членство Пласту перед тими чисельними "ворогами" (аморальне вільнодумство, байдужість до зла, наркоманія, лінивство, денаціоналізація тощо), які так Вас атакують. Втративши віру в Бога, зв'язок з Батьківщиною, забувши рідну мову, втрачає людина особисту і національну гідність. Вона стає безсилою супроти зла, не знає хто вона — ворона чи гава? Бо коли зневажаєте своє, як можете шанувати чуже?.. Тому й було багато мови про пластові проби, табори, українознавство, про співпрацю з домом, про ролі української книжки, журналів "Готуйсь" і

"Юнак" та "Пластовий Шлях". Вони єднають Вас, через них є зв'язок з ровесниками Вашими в інших країнах, довідується, як вони працюють. Преса допомагає плекати таланти, там є місце для вислову думок, переконань, вияву своїх зацікавлень, вмінь.

Крім нарад, були два рази ми на Службі Божій в чудовій церкві, збудованій серед лісу в оригінальному українському стилі. Молилися за живих і померлих членів УПСеніорів та за успіхи нарад. Улад цей святкує цього року своє 50-річчя. У проповіді о. пл. сен. Богдан Смик, наводячи приклади з Євангелії, закликав нас дбати про чистоту своїх сердець, а чистими вони будуть тоді, коли аналізуватимемо свої вчинки, як Блудний син, прощатимемо провини, як його батько, коли вірою і надією сповнятиме нас Христове Воскресення, коли в нас не буде сумніву в Нього як у Томи. Отець ставив нам перед очі вартості Пласту, просив берегти його, щоб він був вічним з нами, як вічними є ідеали Бога і Батьківщини.

Доповідач пл. сен. Микола Плав'юк на святковій вечері знайомив нас з дією СКВУ³, його завданнями, зокрема завданнями молоді в майбутньому, коли вона стане у проводі. Саме молоді доведеться відновляти Пласт в Україні, виповняти ті прогалини в житті народу, в його культурі, які приніс йому комунізм. Але й тут, поза Україною бути українцем неможливо в порожнечі. Її треба виповнити творчою працею на культурному полі, допомогою народів, плеканням зв'язку з ним.

Серед учасників були й молоді, Вітала нас голова СУСТА⁴ — старша пластунка, співали юначки і юнак з мистецького ансамблю «Промінь» під час святкової веречі, молоді дискутували на нарадах виховників. А в приватних розмовах, своєю поведінкою вони радували старших, сповняли вірою, що буде молода зміна в Пласті, що наради КУПО можуть плянувати дію на далеке майбутнє.

Скоб! Подруга Гребля

¹ Головна Пластова Булава

² Головна Пластова Рада

³ Світовий Конгрес Вільних Українців

⁴ Союз Українських Студентських Товариств Америки.

Поїздка в Україну

Тремтіли руки в Івана Носенка, коли відкрив листа, а серце затіпалось, не то радісно, не то тривожно, — а якось так дивно — млісно, солодко і майже боляче... Такого враження в Івана досі ніколи не було. Аж присів на краєчку стільця, і довго-довго вдивлявся у свою фотографію на пашпорті, нарешті усміхнувся і процідив крізь зуби — майже пошепки.

“Значить ти, Іване Носенку, їдеш в Україну... на відвідини... Еге ж!” І примкнув очі. Побачив себе у своєму селі, біля Києва... Підходить до воріт, за якими соняшники хиляться на пліт, а там стоїть... мати. Старенька мати... Прислонила очі рукою проти сонця, що позолотило куряву за автобусом, яким він приїхав... Так він завжди бачив себе, коли думав про своє село і стареньку маму. На останній знімці, яку недавно прислала, була чепурненько одягнена — у вишиваній сорочці усміхалася, а в очах біль і журба. Щось невловиме, що так промовляє до серця... Просить і немов перестерігає... А внизу тільки три слова маминою рукою: “Заки помру — приїдь!”

Проїшло декілька днів.

Іван Носенко сидів у літаку, що летів з Москви до Києва. Сидів мов на шпильках, дарма, що настирлива сусідка, купчиха з Бронксу, засипувала його своїми оповіданнями, від яких робилося недобре...

...Її батько колишній кравець з Волочиск, казав, що Київ — це найкраще місто в... Росії! І що батько мусів утікати із свого улюбленого містечка, бо українці з “Галиції” жорстко убивали й грабували жидів. А, що русський нарід то найдобрячий у світі. Батько навчив її говорити по-російському і також співати “Очі чарния”...

Носенка брала досада, а не хотів вияснювати справи, хоч як мав охоту, з різних причин... Перелетіли колишні кордони України, зближалися до Дніпра... Заходило сонце, вкриваючись жовто-фіолетними хмарами, немов до сну... Ще кинуло багрові відблиски на церковні бані Києва, що розлігся на горбах, заклавши руки-мости за золотий пояс Дніпра-Славути...

Іван Носенко приклав чоло до скла вікна і серце затріпалося невимовною радістю — аж холодом потягло по спині... “Моя Україна”... Приплющив очі. Пливли картина за картиною з історії, з переживань недавнього минулого...

Пам'ятник Богданові Хмельницькому в Києві

Стрепенувся аж на голос стюардеси: “Закріпіть пояси — осідаємо”...

По приїзді до готелю та розташуванні по кімнатах, подали вечерю. Іван їв сіканці з “манною кашою”, але про це не думав. Нетерпляче запитав про обіцяний в Москві дозвіл на відвідини рідного села, що простягнулось над Дніпром недалеко від Києва... Казали ждати до ранку, бо рідня приїде до Києва. Заповіли, що всіх повезуть до оперного театру на “Бориса Годунова”... По першому акті вийшов до фойє і непомітно вискочив на вулицю, а там задержав таксі. За пів години сидів вже в автобусі... До нікого не говорив, а жадібно шукав знайомих місць. Був гарний літній вечір. На перестанку купив китицю квітів у старенької жінки і не взяв решти з п'яти карбованців. Довго стояла здивована бабуся і дивилась у слід за автобусом... А там далі перед церквою перестанок — і через вулицю рідна хата. Не пізнав, дарма, що ясна місячна ніч. Перекривлена стріха, а вікна темні... Завжди в таких хвилинах, коли нерви були в напруженні, на чолі виступав піт. Все було якесь інше, соняшників не було, а плота і воріт мабуть вже давно не стало... Мати сиділа на порозі і хвилину вдивлялася в надходячу постать і прошептала тихо, а далі голосно. “Івасю, Івасику”... Пізнала по ході. Обняв її як колись дужим раменем. З очей текли сльози. Плакали обоє. Засвітила свічку і вдивляючись у нього, дрижа-

чими долонями, порепаними від праці, гладила його по голові, по обличчі й по руках, як колись малого хлопчика.

— Мамо, я за годину їду назад... Ви ж знаєте. Завтра будете в Києві... А сьогодні хочу ще бути на могилі батька, як що її ще не знищили... Поволі пішли мовчки городами до кутка цвинтаря, де було їхнє родинне місце. Там лежали діди і прадіди... Цілував кам'яну надгробну плиту — зелену від моху, що стояла там ще від козацьких часів, а уста шептали "Отче наш"... А далі підвівся на увесь ріст...

Відпровадив маму до дому, напився води, яку витягнув із криниці і поїхав до Києва... Був якраз біля опери, як вистава закінчилася і сів мовчки зі своєю групою до автобуса...

Довго не міг заснути... Пригадав собі привітання на летовищі від групи, що прийшла вітати американських туристів з квітами і дружніми потискуванням рук. Йому тоді хотілося приклякнути і доторкнутися чолом і устами святої землі, на якій прийшов на світ, яку боронив перед московським наїзником і яку залишив у німому протесті.

Котилися округленькі та масненькі слова англійською мовою та "на русском языке" в столиці України... А між туристами 67 українців...

Пройшло три дні на оглядинах міста й установ. Туристів поділено на кілька груп, а Іван Носенко попав до науковців, що в більшості складалась з американців жидівського походження. Водила дівчина-князя, яку кликали "Галиною". Говорила добре по-англійськи й відповідала по-російськи тим, що запитували навипередки цією ж мовою. Якось так склалось, що вона була хвилину на боці, а Іван за-

Пам'ятник Володимирові Великому в Києві

кликав її по імені:

"Галино — чи ви говорите по-українському? Як що так, то покажіть мені ваше найулюбленіше місце у Києві"... Галина стрепенулася, глянула в очі Івана, але нічого не відповіла. Аж біля пам'ятника св. Володимира, — коли всі пристанули, сказала, глянувши на Івана:

"Це наше найулюбленіше місце. Пам'ятник святого Володимира, за князювання якого у 988 році Україна прийняла християнство". А котрийсь з туристів поправив "Рашія", — вона тоді твердо сказала "Україна-Русь... Рашії тоді ще не було!"

У скороченні з "Чорноморця" ч. 5.6

Українська Кредитова Кооператива

"САМОПОМІЧ"

у Філадельфії

4814 N. Broad Street

Philadelphia, PA 19141

Phone: GL5-8770

Приймає ощадності, дає позички

Урядові години:

Понеділок закрито	четвер 9 - 12
Вівторок 9 - 12	п'ятниця 3 - 8
Середа 3 - 8	субота 9 - 12

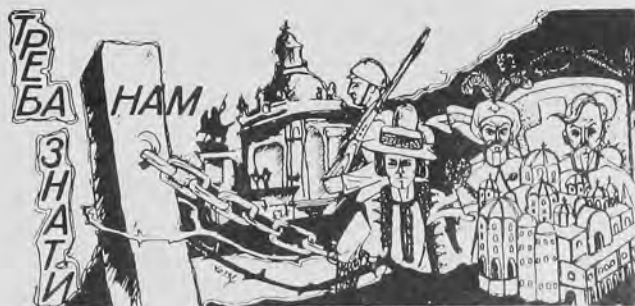
ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

Українського Робітничого Союзу

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ПЕРЕДОВОЇ БРАТСЬКОЇ УСТАНОВИ
УКРАЇНСЬКИХ ЛЮДЕЙ В КАНАДІ І АМЕРИЦІ

Модерні — першої класи — забезпечені поліси на життя; Допомога окаліченим і немічним членам; Стипендії і стипендійна допомога студіюючій молоді у вищих школах; Дитячі підприємства, таборування і Курси Українознавства; "Народна Воля", "Форум" журнал молоді в англійській мові і відпочинкова оселя "Верховина".

По ближчі інформації пишть або телефонуйте до місцевих секретарів і організаторів УРСюзу; до його головного організатора на Канаду Анатолія Білоцерківського на адресу: 490 Oka St., LaSalle, Quebec, Canada, Tel. (514) 266-1775 або до Гловної Канцелярії УРСюзу — 440 Wyoming Ave., Scranton, Pa., U.S.A. Tel. (717) 342-0937.

ГЕНЕРАЛИ З ЛЕМКІВЩИНИ

Лемківщина видала визначних людей майже з кожної ділянки життя — князів Церкви, людей науки, мистців, літераторів. Однак українському суспільству не так дуже відомо, що ця найдалі висунена на захід українська земля видала чималу кількість генеральних старшин війська. Нижче подаємо короткі інформації про лемків генералів, з прізвищами яких кожний пластун повинен бути обізнаний.

Іларіон Павлюх — народився коло Нової Веси, повіт Новий Санч, син господаря. Він скінчив військові академії і служив в австрійській армії, як військовий суддя. Якийсь час він жив у Перемишлі.

Дубинський — родився в Дубні під Новим Санчом. Був генералом у Варшаві. Про нього згадували Теофіль Качмарський і Іван Теодорович.

Зубрицький — походив із знаного роду на Лемківщині, з Зубрицьких. Служив генералом в австрійській армії.

Юліан Криницький — мабуть родився в Криниці на Лемківщині. Він служив в австрійській армії генералом. Проживав відтак в Празі. Про нього згадує Іван Теодорович в 1934 році.

Іван Ладжинський — походив зі старого лемківського роду. Служив в австрійській армії. Брав участь в бою під Австерліц, де й поляг в 1805 році. Про нього знаємо з родинної хроніки Ладжинських в Сяноці.

Олександр (Людвик) Сембратович, — син пароха Криниці. Родився в 1841 році. Служив при австрійській артилерії та при генеральному штабі у Відні. Його відзначено багатьма орденами і назначено полевим маршалом. Він дуже часто приїздив на Лемківщину і перебував у своїй рідні в Криниці.

Скобі!

пл. розв. Іван Гвозда, 53 Кур. УПЮ-ів

ПЛАСТУН — ПРЕЗИДЕНТОМ МЗОСС

Пл. сен. Нестор Колцьо, ЧМ, передає привіт-грамоту від пластунів для естонців з нагоди їхнього джемборі, яке відбулося в Лейквуді, Н. Дж., США, в червні 1978 р. Грамоту держить "чіф снавт" Ерін Полайніс.

МЗОСС (Міжнародне З'єднання Організацій Скавтів і Скавток) складається із скавтів таких народів: естонці, лотиші, мадари, поляки й українці. У 1979-му році президентом цієї інституції став пл. сен. Нестор Колцьо, ЧМ. МЗОСС провело вже два табори для репрезентативних гуртків своїх організацій, а це: "Єдність 74" в 1974 р. на оселі естонських скавтів у Лейквуд, Н. Дж., США, та "Єдність 79" у 1979 р. на пластовій оселі "Вовча Тропа". Опрацьована вже є вмілість "Скавтова єдність", яку здобувають учасники таборів "Єдність" та зможуть здобувати далі ті члени складових організацій, які виповнять вимоги. Основною вимогою вмілості є набути певне знання про народи, скавти яких входять до МЗОСС. Президія МЗОСС слідкує за можливостями репрезентації МЗОСС на світових скавтських джемборі та конгресах, вдержує деякий контакт з Інтернаціональним Бюром Скавтів в Лондоні та слідкує за його "політикою", щоб у відповідний час поновити старання про прийняття до Бюра і скавтів народів, яких батьківщини є у поневоленні.

Чи Ви вже вирівняли передплату?

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

Маруся Бек

Портрет Марусі Бек роботи мистця Михайла Дмитренна

29-го лютого 1980 року українці міста Детройту відзначили, як що кожних чотири роки, день народин широко відомої української громадської діячки Марусі Бек. Народжена в переступному році Маруся святкує свої уродини лише що чотири роки, а від часу її праці в американському публічному житті, відзначають цю подію так українці, як і американці. Побажання, подарунки і проклямації приходять від усіх визначних американських установ і людей, від президента, губернатора стейту Мічиген, майора міста Детройту, сенаторів, організацій і т. п. Це тому, що Маруся Бек була від 1949 р. через двадцять років першою жінкою радною міста Детройту, заступала не раз мейора, кандидувала у виборах на цей пост і займала різні інші важливі пости, як наприклад, голови Комісії Молодечого Суду, голови Комісії Детройтського Порту, Міської Вибор-

чої Комісії предсідника Міської Ради тощо.

Маруся Бек українка, народжена в США, але батьки її виховували змалечку у великій любові до України. Щоб вона могла пізнати добре мову та батьківщину, вислали її до середньої школи в Галичині й вона закінчила гімназію в Коломиї. У роках свого перебування в Галичині М. Бек належала до Українського Пласту спершу в Чорткові, а опісля в 13-ім Кур. УПЮ в Коломиї.

Повернувшись до США, Маруся Бек закінчила студії прав і тоді кинулася у вир політичного й суспільного життя. Вона, крім усіх численних обов'язків, завжди уміла найти час на працю в українській громаді та усі ті довгі роки помагала своїм знанням і грошима на всіх відтинках.

Особливо помагала вона і далі помагає на літературному і журналістичному полі. Вона уфундувала літературну нагороду при Світовій Федерації Українських Жіночих Організацій, яка вже мала досі 17 конкурсів на різні теми. В останньому році вона разом із своїм братом уфундувала нагороду на конкурс імені відомого українського журналіста і письменника Михайла Островерхи. Для молоді цікавим буде те, що Маруся Бек уфундувала також в 1978 році нагороду на конкурс для молоді п. н. "У пошукуванні України в англomовних виданнях" і він тепер проходить з великим успіхом.

Ми не маємо можливості вичислити всього, що виконує ця вийнятова із всебічним зацікавленням жінка. Проте не диво, що її, як це називають, "високосний" день народження відзначають так широко і так святково. Маруся Бек — це українська гордість не лише Детройту, де вона постійно живе, але цілої української спільноти у США.

Ольга Кузьмович

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекюрація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent
 527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
 2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
 4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666
INSURANCE:
 2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

Троянда

На трояндовому кущі довго не з'являлися квіти.

Навколо росло стільки гарних троянд, а він щороку залишався сам-на-сам із своїми колючками.

Та, нарешті, сталося те, про що він мріяв! Нагло із непомітного пуп'янка вигулькнув назустріч сонцю червоний племінець! То була Троянда...*

— Яка ти гарна! — заспівав Соловейко.

— Яка ти ніжна! — вигукнув у захопленні Юнак, що повертався з побачення.

— Як довго чекав тебе Кущ! — зашеле-стіли пелюстками інші Троянди. — Ти будеш щасливою!

Минув день. І минула ніч. І знов спалахну-ло Сонце. Прив'янули Троянди, що вітали свою подругу, і народилися нові...

А вона, як і першого ясного ранку, сяяла красою, пахла тонким ароматом.

Вже підростали Соловенята — іншими піс-нями оспівували її красу. А Троянда не в'я-нула.

Кущ турбувався нею. Щоб хтось не обра-зив її, щоб закохані Юнаки часом не обдару-вали її своїм коханням. Цілим лісом шпичок заслонив він Троянду.

Але у закоханих з'явилися діти, а Троянда так само квітла — юно й недоторкано.

— Вона безсмертна! — зашелестіли від ві-тром її подруги, такі ж гарні, але такі корот-котривалі Троянди.

— Вона безсмертна! — затьохкали Соло-вейки.

— Безсмертна, як наше кохання! — прися-галися Юнаки, милуючи подруг.

І Троянда почула це... Вона уважно слу-хала, про що казали Троянди, Соловії, Люди. І їхні співи, звуки, слова забриніли для неї гордою музикою...

І одного ранку, коли кришталеві роси, як завжди, умили її, Сонечко ласкаво відіграло від нічної прохолоди, а Вітрець розніс навко-ло тонкий аромат, Троянда подумала:

— Так, я безсмертна!...

І тієї миті раптом зів'яла перша її пелю-стка.

Та Троянда не помітила цього.

— Все зникає. Лише я залишусь на цім світі. Бо я безсмертна!

І зів'яла ще одна пелюстка...

Це помітив Соловейко — і стурбовано за-тьохкав серед білого дня:

— Наша Троянда в'яне!

— Ні, ні! Я ніколи не зів'яну! — збентеже-но зашаруділа вона змарнілими пелюстками. — Я безсмертна, безсмертна, безсмертна!

Але з кожним її вигукком в'янула ще одна пелюстка...

— Ти безсмертна, моя Трояндо! — скрик-нув аж почорнілий від давньої любові Кущ і наставив проти всіх у світі свої страшні шпи-чаки.

Але то було даремно...

Серед шпичаків сухо шаруділи мертві пе-люстки красуні, котра сказала, що вона без-смертна.

І вже ніколи на кущі не з'явилася жодна квітка.

А Солов'ї оспівували інші Троянди, що буйно розквітали на зорі і жили аж до ночі.

І Юнаки дарували ті Троянди коханням. І казали:

— Ти така ж гарна, як ця Троянда. Наша любов безсмертна!

* Троянда — це в літературній мові квітка, яку по-пулярно називаємо: рожа.

УСМІХНІСЯ!

В автобусі

— Не сідай на апарат, бо помнеш знімки!

Добре діло

При іспиті першої проби, сеніор питає юнака про добре діло:

— Якщо б я ішов вулицею, побачив чо-ловіка, що немилосердно б'є осла і спинив йо-го в тому, то який пластовий обов'язок я ви-конав?

— Пластун є братерський! — відповів юнак без надуми.

Синьоока сестра України

(Сусідами України з півночі є білоруси. Надіємося, що цей короткий допис зазнайомить вас з Білоруссю і білорусами, які завжди були нашими приятелями).

“Синьоокою сестрою України” назвав Білорусь ще в 1920-их роках український поет Володимир Сосюра. Чому “синьоокою”? Може тому, що у лісистій Білорусі багато голубих озер та широкі поля льону, що цвіте синім цвітом, так як Україна жовтіє золотою пшеницею.

Площа в Мінську. Мін новими будинками — старий ностел з червоної цегли.

Білорусь — сусідка і приятелька України. Територією менша за Україну втричі, населенням уп'ятеро, але однакова у поневоленні й у бажанні мати свою національну свободу. Білорусь і Україна зв'язані не тільки дружбою поетів та широким Дніпром, води якого перед тим, заки докотитись до України, пропливають через 3/4 Білорусі, але й спільними змаганнями, особливо в ХХ ст., за свою державну незалежність. Коли в 1918 р. Україна і Білорусь — перша 22 січня, а друга — 25 березня — проголосили свою національну незалежність, поміж ними відразу наладналися дружні відносини.

Подібність історичної долі Білорусі й України можна бачити ще й у тому, що тільки вони з усіх 15-ти союзних республік ССРСР, разом з Советським Союзом, як федеративною державою, належать до Організації Об'єднаних Націй, хоча ніякої незалежної політики вони там вести не можуть.

Білорусь, як і Україна, має свою багату тисячолітню минувшину. В княжі часи, коли на престолі в Києві сиділи Ольга, св. князь Володимир Великий, Ярослав Мудрий, центром білоруських земель був Полоцьк з князями Всеславом Чародієм, св. Євфросінією Полоцькою, Брачиславом та іншими. Рання історія Білорусі пов'язана з Прибалтикою і Північною

Ляльня в народному білоруському одязі.

Европою, завдяки рікам Західня Двина, над якою стоїть Полоцьк та Німан. Від XIII до XVII століття білоруські землі входили в склад Великого Князівства Литовського, в якому білоруська мова була мовою княжого двору, було багато друкарень і була добре поставлена освіта. Терміну “Білорусь” у ті часи не було. Слово “Біла Русь” вживалося тільки у відношенні до невеликої частини східної Білорусі. Сьогоднішня Білорусь тоді найчастіше звалась Литвою, а білоруси — “ліцьвінами”-литвинами.

З видатних історичних постатей того часу найвідоміший доктор Францішек Скорина з Полоцьку, перекладач і видавець Біблії по білоруському, у 1517-1519 роках. Друга постать — це Кастусь Каліноускі — організатор і керівник повстання проти царя в 1863-64 роках і також видавець першої підпільної білоруської газети “Мужицкая Правда”. Місце, яке в українській історії займає Тарас Шевченко, у білоруській історії займають Янка Купала (1882-1942) і Якуб Колас (1882-1956).

У час Другої світової війни Білорусь страли кожну четверту людину — не тільки від німецьких фашистів, але і від комуністичних партизан. До свого давнього рівня населення Білорусі дійшло щойно в 1971 році. Правду про цю війну пробував в середині 1960-их років сказати письменник Василь Бикав, але зразу ж опинився під загрозою арешту. В 1966 р. 65 білоруських письменників підписали петицію до советського уряду Білорусі в обороні В. Бикава. Повість Бикава “Мертвим не бо-

литель" вийшла в українському перекладі І. Кошелівця у Нью Йорку в 1966 р., у видавництві "Пролог".

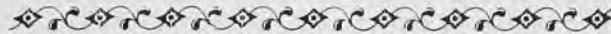
Білорусь тепер має 9 і пів мільйона населення. В 1970 р., коли було переведено перепис населення, виявилось, що в Білорусі живе 191 тис. українців, а в Україні 386 тис. білорусів.

З міст совєтської Білорусі найбільше є столиця Мінск (Менск) з 1,3 млн. мешканців, Гомель (300 тис.), Вітебськ (250 тис.), Гродно, Брест.

У Білорусі тепер 31 вищих навчальних установ з понад 160 тисячами студентів. В 1970 р. у Білоруськім Державнім Університеті в Мін-

ську було зібрано дві тисячі підписів під петицією, щоб виклади в університеті велися по-білоруському, а не по-російському. За це сотні студентів були вигнані з університету.

З білоруських дисидентів найбільш відомим тепер є Міхал Какабака (народ. 1936 р.), який відсидів вже 6 років у совєтських тюрмах і психіатричних лікарнях за поширювання Загальної Деклярації Прав Людини, за оборону білоруської мови та інші подібні "злочини". Його знову заарештовано в 1979 р. і тепер Комітет Оборони В'язнів Сумління на Білорусь — в Нью Йорку робить заходи, щоб допомогти йому приїхати до США. 3.

УСПІХИ НАШИХ ДРУЗІВ

ПЛАСТОВА РОДИНА ВИГРАЛА 10.000 АМ. ДОЛ.

Родина Самокіш

Є різні успіхи наших друзів та різні способи пропаганди української справи серед чужинців. Рідкісний успіх зустрів цієї зими родину Самокіш, яка виступаючи в числі п'яти осіб на широко відомій американській телеві-

зійній програмі п. н. "Родинна помста" виграла 10.000 дол.

Родина Самокіш в особах Ігоря Самокіша і його дружини Оксани, Оксани Самокіш-Стиранки і її мужа Юрія Стиранки і Марійки Васильків була вибрана із 300 родин, що стараються кожного тижня бути співучасниками тієї програми. Програма полягає на тому, що дві родини змагаються у влучних відповідях на різні теми. Як звичайно, у таких програмах ведучий нею перед початком перевів розмову із родиною Самокіш, випитуючи її членів про їхнє українське походження, про українців у загальному і т.п. Це дало нагоду для доброї пропаганди. Наша українська родина відповіла, відтак, на усі питання й здобула 200 пунктів, що й дало виграшу 10.000 дол.

Слід підкреслити, що велику частину цієї несподіваної виграші наші щасливі віддали на допомогу родинам політичних в'язнів в Україні. Усі вони були, а то й є пластунами, а їхня мама пл. сен. Ніна Самокіш є активною сеніоркою та курінною куреня УПС "Верховинки" в Нью Йорку.

Пластун є ошадний...
(4-та точка пластового Закону)
*... добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"*
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303

Пластун любить природу

Бук

У світі рослин є одна дуже практична річ: — це неначе наше прізвище та ім'я. Куди б ми не пішли з цією назвою, кого б ми не запитали, ми завжди домовимось, завжди порозуміємось, всі нас зрозуміють, бо це є міжнародна назва.

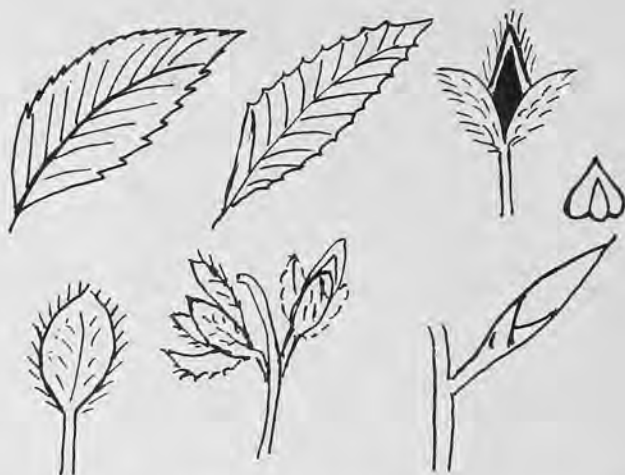
Кожна рослина має дві назви. Перша назва це назва роду. Всі рослини з цією самою назвою належать до одного роду. Всі ці рослини є до себе подібні. Друга назва (звичайно прикметник) каже нам, чим всі ці рослини від себе відрізняються. Це є назва виду. Вид — це те, чим рослина відрізняється одна від одної. Це може бути барва цвіту, форма листка, величина, або щось інше. Якщо дві рослини є ідентичні, їх назва є та сама. Коли рослини дещо відрізняються, їх види різні, але назва роду є ця сама. Всі подібні рослини належать до одного роду.

Дуб належить до родини **букових** (fagaceae). До родини букових належать буки. Бук є близький свояк дуба.

Родина букових є дуже важлива з огляду на їх торговельну та декоративну вартість. Родина має понад 600 видів дерев по всіх континентах.

Бук: листя його темнозелене й блискуче, легко зубковане. Восени листя жовкне, а відтак на зиму дістає яснобрунатний колір. Сухе листя не опадає з дерева цілу зиму. Кора бука гладка та сріблито-сіра. На весні бук має цікаві бруньки (пупляхи, з яких виростають листки): вони довгі на один цаль, а їх кінці такі гострі, що можна вколотися. Овоч має м'яккі колючки. Коли доспіє, відчиняється чотирьома частинами, а зерно випадає. Шкаралупа відчиняється зовсім — стає плоскою у формі хреста. Овоч трикутний, їдомий. Його їдять люди, білки, сойки, олені та інші звірята. Колись у букових лісах восени випасали свиней. Овочі мають олію. Кажуть, що ця олія робить дерево поганим провідником електрики, і тому громи не б'ють у буки так часто, як у інші дерева. Дерево високе до 40 метрів (120 стіп), і може мати 1 метер у промірі (3 стопи). Уживають його на меблі та підлоги.

Буки ростуть всюди. Люблять вогкість, бояться гострої зими. Можна знайти їх високо в горах. Ростуть самі або з дубами та шпильковими деревами.

На сході Північної Америки росте всього один вид бука: це Американський бук, *fagus grandifolia*.

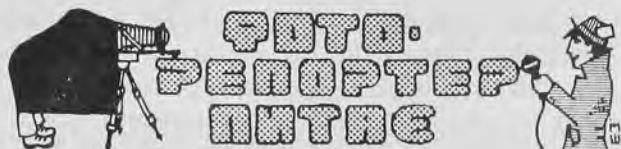
В Європі є близько 8 видів різних буків. **Європейський бук**, (*fagus sylvaticus*) дещо менший від американського, листя також менше. **Бук плакучий** — його гілuzzя звисає так як у плакучої верби (*f. pendula*), *cooper beech* (*f. atropunica*) — його можна по-українському назвати **багрянний**, бо його листя має червону закраску. **Бук з повирізуваним листям** (дубоподібний) (*f. lacinicta*) декоративний і його можна побачити у парках. До цікавих буків належить бук із зовсім темним листям (часом навіть темно-бронзове). Всі ці цікаві буки можна побачити у ботанічних городах, парках, а навіть у приватних городах.

Якщо б хтось побачив у парку цікавий бук, прошу описати та подати до "Юнака". Пластуни живуть всюди і мають нагоду побачити багато із 600 видів буків, які ростуть по цілому світі.

Подруга Надя К.

Self Reliance (N.Y.) Federal Credit Union
108 Second Avenue, N.Y. 10003
Tel.: 212-473-7310

СКЛАДАТИ ГРОШІ ЧИ ПОЗИЧАТИ
НАЙКОРИСНІШЕ
У ФЕДЕРАЛЬНІЙ КРЕДИТОВІЙ
КООПЕРАТИВІ "САМОПОМІЧ"
в НЬЮ-Йорку

21 Курінь УПЮ-ів ім. Євгена Коновальця в Нью Йорку відзначає саме своє 25-ліття. Якє Твоє відношення до цього куреня?

Пл. сен. Микола Василик, ЧоК, член ГПБула-

ви: В 1955 році в Нью Йорку було два курені юнаків — IX-ий і III-ий. Юнаки в них були вже старші, а тут з новачтва перейшла велика кількість хлопців. Різниця віку між ними й членами обох куренів була досить велика, крім того ті курені і так були вже численні, тому рішено заснувати

новий курінь з трьома гуртками юнаків, які щойно перейшли з УПН. Я став першим зв'язковим, а впорядниками були члени куреня УСП "Чота Крилатих", патроном якого був Євген Коновалець. Тому і юнакам піддано думку, щоб патроном куреня вибрати цю визначну постать нашої новітньої історії. Юнаки були повні ентузіазму і праця з ними була приємна і давала багато задоволення.

Ст. пл. Ігор Савчук, ЧМ, д-р мед.: Я був юнаком у 21-ому курені від переходу з УПН, а саме від 1963 р. Я належав до гуртка "Орли", впорядником якого був ст. пл. Олег Клюфас, ЧоК. Курінь наш часто їздив на прогулянки на Стейтен Айленд. Ми були добре зжиті, любили спорт, вправляли щосереді відбиванку і кошиківку у школі св.

Юра, тому і не диво, що наш курінь три рази здобув першенство на Святі Весни, а на турнірах спортових, влаштовуваних "Червоною Калиною", часто здобував чаші. За моїх часів курінними були: Артимишин, Богданович, Демидович і на кінець я. Ставши старшим пластуном, я був зв'язковим 21-го куреня. В мене залишилось багато приємних споминів, як нпр. спортові змагання, які наша станиця влашто-

увала в Іст Рівер Парку та багато іншого. Курінь взяв численну участь в МПЗустрічі в Монтреалі, Канада. Зв'язковим моїм був пл. сен. Михайло Юзенів, ЧоК.

Пл. розв. Лесик Кмета, 16 років: Я вже другий рік є курінним 21-го куреня. Належу до гуртка "Чорні Пантери" від самого початку мого юнакування. Першим нашим впорядником був пл. сен. Богдан Кузишин, ЧК, тепер впорядником є ст. пл. Олег Запатович, ОХ. Наше пластування цікаве — особливо участь у Святах Весни, Орликіядах, Зустрічах, також гурткові зайняття та прогулянки. Не забуду нашої гурткової прогулянки до Планетаріум на програму "Лейзор рак". Тепер плануємо відзначити 25-ліття нашого куреня виданням курінної газетки та великою "ватрою" в домівці, на яку надіємося, що прийдуть і колишні члени нашого куреня. Нашим зв'язковим багато років є вже ст. пл. Юрко Яримович, ЧК.

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що їй на ім'я:

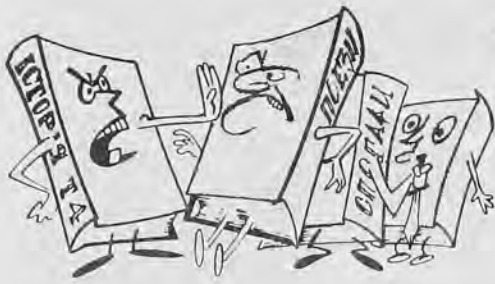
**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
"САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ
ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ**

НА ЗАХОДІ МІСТА
7346 Michigan Avenue
At Tarnow
Detroit, Michigan 48210
Tel.: 841-2390

У ВОРРЕНІ
28792 Royan Road
Warren, Michigan 48092
In The King Plaza Just South of 12 Mile Rd.
Tel.: 573-7074

ГОЛОВНЕ БЮРО
11838 Jos. Campau Avenue
Hamtramck, Michigan 48212
Tel.: 891-4100

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтеся.

ЩО ЧИТАТИ?

“ОКОЦВІТ” — КАЗКА ОЛЕСЯ БЕРДНИКА

Після великої бурі кляса на лекції астрономії рішила відшукати те вогнище, що впало на землю під час бурі. Ніхто не уявляв собі, що це саме впало. Славко і Ліна дуже цікавилися усім, а зокрема Славко зацікавився цією подією. Під час розшуків у Вовчій ярі Славко побачив хатку, а в ній бабусю, яка йому розповіла про Світ казки, що є десь у безконечних просторах. З бабусею жило щось дивне — клубок вогню. Цей клубок зчарував Славка. Він часто почав думати про Світ казки.

Раптом чудова, але дивна дівчина з'явилася у Славковій житті. Він мав багато пригод і проблем з цією дівчиною. Але пригоди були особливі, — вони ще більше увели Славка у Світ казки. Та дівчина раптом десь зникла.

Славка полонила ідея відвідати Світ казки. Він намовив Ліну, щоб вона з ним вибралася на екскурсію в гори шукати за казкою. Ліна погодилася. Вони дуже довго йшли й опинилися справді у Світі казки. Це був чарівний світ, тяжко було повірити в його красу тому, хто її не бачив. Тут Ліну і Славка зустріло багато пригод. Вони шукали й знайшли той таємничий окоцвіт — клубок вогню, що так зчарував Славка. З Славком і Ліною переживав також пригоди дивний хлопець, якого вони зустріли у Світі казки.

Славко і Ліна були в мандрах майже півроку. На них були всі злі, всі занепокоєні, бо не знали, що з ними сталося. Але діти повернулися вдоволені й щасливі. Вони були у Світі казки й відчували у серцях ту радість, що її дає дітям казка та її чари.

Шкільна лектура пл. розв. Мотрі
Джулінської уч. Х-ої кляси КУ

“СІМ'Я ДИКОЇ КАЧКИ” Б. П. ГУЦАЛА

Юрко — хлопець з міста, приїхав на село відпочивати. Тут він зустрів дівчину Тосю. Тося — гарна селянська дівчинка. Вона сподобалася Юркові.

Одного дня Юрко і Тося пішли на берег річки ловити рибу. Юрко хотів похвалитися перед Тосею й почав розповідати все, що він знав про рибу. Тося пильно його слухала, дарма, що вона вже все те знала. Раптом щось заворушилось у кущах. Юрко подивився — то була качка з каченятами. Він думав, що Тося була б горда з нього, якби Юрко зловив пару каченят. Так він і зробив, коли качка з каченятами входила в річку. Але Тося не була горда з Юрка. І Юрко цього не зрозумів.

Юрко примістив каченят у велику скриньку, пильнував їх і годував. Тосі дуже не подобалося, що Юрко взяв качок від їх рідної матері. І вона йому це сказала. На це Юрко лиш махнув рукою і сказав, що він добре їх пильнує.

Але одного дня качки не захотіли пити й їсти, вони лиш ходили біля берези. Тося дивилася на тих каченят з сумом і її сумління казало їй, щоб вона щось зробила. Пізніше, коли Юрко побіг за хлопцями, щоб їм показати качок, Тося взяла каченят назад до річки. Коли повернувся Юрко, він зорієнтувався, що Тося взяла каченят. Він побіг до річки з хлопцями. Тося була у воді і помагала каченятам плавати. Юрко крикнув до неї, щоб вона вийшла з води. Селянські хлопці побачили, що каченята не вміли плавати й вони побігли допомогти Тосі. На це Юрко скривився і пішов додому.

Вже був час їхати назад до міста, а Юрко побіг ще раз до річки подивитися на качок. Але їх там не було і автор не каже, що з ними сталося. Тоді злий на Тосю Юрко не міг сказати їй “допобачення!”. Він не хотів її закликати, ані не пробував навіть помахати рукою до неї. А як повертався до міста, думав собі, “чи вона прийшла б, якби я її закликав? Прийшла б чи ні?”.

пл. уч. Тарас Калимон, Торонто

Усміхнися!

ПЛАСТОВИЙ АНСАМБЛЬ "ВОДОГРАЙ" СПІВАВ НА БЕНКЕТІ В ГАРВАРДІ

Від правого боку: проф. Омелян Прицан, д-р Юрій Старосольський (поміж пластунами), — конгресмен Луціян Н. Недзі.

Сидять: п. Гурська, ред. М. Бажанський, п. Ольга Дума.

Члени "Водограю" (від ліва): Ліда Гвозда, Рома Прибила, Леся Гурська, Ніна Назаренко, Таня Гурська, Віра Жовніренко, Михайло Халупа, Христя Дмитришин, Оля Жовніренко, Наталка Назаренко.

Дня 7-го березня ц. р. наш інструментально-вокальний ансамбль "Водограй" (при 34-ому Кур. УПЮ-ок) виступив на бенкеті, влаштованім Українським Дослідним Інститутом в Гарварді, в пошану пл. сен. Михайла Бажанського, з нагоди його 70-ліття.

У 1974 році пл. сен. Михайло Бажанський подарував Інститутові поверх 20.000 вартісних українських книжок (друкованих в рр. 1890-1970), а теж цілий свій архів, який він зберігав довгі роки і яким дуже дорожив.

До участі в цьому бенкеті запросила нас керівник канцелярії ФКУ, п. Лідія Стецик.

Поїхали ми двома автами. Дорога із Сиракуз до Кембрідж, Масс., далека (поверх 300 миль), але заїхали ми щасливо і на домовлений час.

У бенкеті взяли участь конгресмен Луціян Н. Недзі з Вашингтону, Д. К., начальний пластун д-р Юрій Старосольський і особи пов'язані з Українським Центром в Гарварді, як д-р Омелян Прицак, Юрій Грабович, Едвард Касинець і запрошені гості, всіх разом біля 100 осіб.

Першу промову виголосив Конгресмен Луціян Н. Недзі, відтак промовляв Начальний Пластун Юрій Старосольський. Юрій Грабович відчитав "Вибране з писань Михайла Бажанського". Промовляли ще проф. О. Прицак, Едвард Касинець і на кінець забрав слово сам Ювілят.

Ми співали в часі вечері. Започаткували

ми свій виступ відспіванням "Многоліття" Ювілятові. В першій частині ми проспівали "Запорізький марш" і "Полтавський рушничок", а в другій частині: "Київський вальс", "Мавка", "Марш Україна" і "Зоре моя вечірняя".

Бенкетом проводила пані Ольга Дума з Дітройту й він пройшов з повним успіхом. Ювілят був радий з того, що саме виступали пластунки.

Користаючи з нашого перебування в Гарварді і маючи за свого провідника місцевого пластуна, ми оглянули на другий день деякі цікаві місця в Кембрідж, а між ними Природничий Музей і "Гарвард Сквер". Поїхали ми теж до Бостону і оглянули Масачуський Технологічний Інститут і корабель "Юнайтед Стейт Констітушен".

Задоволені й повні вражень, ми повернули пізнім вечором 8-го березня до Сиракуз.

Наш ансамбль існує уже повних 6 років і в останньому часі прибрав назву "Водограй". Його провадить ст. пл. Леся Гурська, колишня членка і курінна 34-го Кур. УПЮ-ік. Вона та її сестра Таня грають на бандурах, а ми співаємо. До Гарварду поїхали ми в такому складі: Леся і Таня Гурські, Ліда Гвозда, Христя Дмитришин, Оля і Віра Жовніренко, Ніна і Наталка Назаренко, Рома Прибила. Був з нами теж молодий бандурист з Оборн, Михайло Халупа.

С ко б !

пл. розв. Рома Прибила

Стійка

Було вже пізно вночі. Я сидів коло ватри вже три години після нічної тиші, приготував програму на черговий день для морського табору. Учасники та інші члени проводу табору вже давно спали в своїх шатрах, потімлені після змагань вітрильниками.

Піднесення прапорів на морському таборі 1979

Біля вогню крутилася стійка. Її не було приємно вилізти з теплого мішка, щоб в зимну ніч стерегти табір. Стійка не хотіла ходити довкруги табору, легше їй здається було сидіти зі мною біля ватри. Я не боронив, бо добре пригадую собі ті довгі години, як я стояв юнаком на стійці. “Пощо”? — думав я тоді. Ніколи нічого важливого вночі не ставалось. Лише завжди змерз, затратив кілька годин спання та все був перестрашений, бо чув якісь звуки в лісі, які нічим, властиво, не були. Принайменше біля вогню стійка може погрітися, а тріскіт вогню приглушує ті денервуючі звуки нічного лісу. Ні, не любив я бути на стійці. Тепер добре мені було, що та стійка сиділа зі мною біля ватри, принайменше мені не було так страшно самому вночі у цих лісах Адірондак. Скінчив я писати свою програму й рішив вернутись до шатра. Залишив стійку біля ватри, а сам сів у канойку, щоб переплисти потік і дістатись до свого шатра. Наш табір був розділений потоком на дві частини: в одній таборували хлопці, а на другому боці дівчата і там була також кухня та вічна ватра.

Як тихо ніччю плисти озером! Вода, як скло, відбивала проміння місяця, довкруги срібний, пісковий берег, а далі моє шатро та за ним чорний ліс. Прикріпив я канойку до берега та пішов до свого шатра. Мій товариш Ігор, писар табору, привітав мене питанням —

чому я знову ходжу довкруги шатра.

Він переконував мене спросоння, що ось недавно він кричав на мене — чому кручусь коло шатра, а я переконував його, що був цілий час на другому березі при ватрі.

Мені стало неприємно, немов хтось дивив-

Учасники та провід морського табору “Острів фантазії” 1979

са на мої плечі з темного лісу. Вкінці Ігор погодився, що може це не був я, а інший член булави і... заснув. А я почав думати, що це могло бути і лежав наслухуючи. Не минуло багато часу, як я почув хряскіт ламаних галузок в лісі. Я застиг в мішку. Слухаю, а звуки щораз ближче нашого шатра.

— Ігоре, чуєш? — я шепнув, але не рухався. Ігор збудився відразу:

— Андрію, це ведмідь, чуєш як він гарчить?

Справді чути глибоке грубе гарчання, та все ближче шатра. Ігор і я не рухались в своїх мішках. Вже було чути, що ведмідь зовсім близько за шатром.

— Ігоре, — я шептів, — а що тепер?

— Будемо разом кричати. Готовий? Тепер!

І ми почали кричати на весь голос, переставали і знову кричали. Гаркіт ведмеда віддалився. Ігор вискочив з мішка: “Бери палицю, сокиру, ідем! Кричи!”

Ми вибігли із шатра, але до того часу побудилися усі члени булави і вибігли на наш крик із шатер. Тріскіт галузок показував — куди пішов ведмідь, а довкола шатра були різні сліди, а з-заду подерте шатро.

Не раз я чув про ведмедів в горах Адірондак, не раз їх бачив здалека коло сміття, як шукали за харчами. Але ніколи не сподівався, що один із них загостить таки до нашого та-

бору та ще й до мого шатра.

Після такої пригоди булавні рішили тримати самі до ранку стійку. В міжчасі ми збудили учасників, з'ясували їм в чому справа, наказали їм не журитися й післати спати. Ми рішили, що кожний з нас буде стояти годину на стійці, а в разі небезпеки зробить аларм. В дійсності небезпеки, щоб ведмідь напав на стійкового, не було. Чорні ведмеді в Адірондак людей не чіпають, а шукають лише за харчами.

Мені призначено стійку над ранком. До того часу я спав; легше було заснути, знаючи, що табір сторожать товариші. Пробудив мене Ростик, наш інструктор водного піонерства.

— П'ята година. Вставання о шостій. Ти маєш до того часу стійку.

— Слухай, Ростику, а що якби я тільки сидів у шатрі, замість ходити по таборі і так слухав чи ведмідь не йде?

— Роби, як хочеш. Але пам'ятай, ти маєш стійку!

Ростик пішов до свого шатра, а я не вилазив із свого. Вже світало і я подумав, що немає великої різниці, бо, як ясно, ніколи ведмідь хіба не прийде, то можу сидіти в теплі та лишень слухати.

Коли б я був ще юнаком, то за таке мене б поставили до карного звіту та ще й дали б пересторогу.

Але того, що сталося за ту годину, я ніколи не забуду. Подія вже на все переконала мене, що треба сумлінно стояти на стійці.

Я просидів в шатрі майже годину, як раптом мені здавалося, що чую гаркіт біля шатра. Отже ведмідь знову прийшов до табору, немов, щоб мене покарати і то знова до мого шатра. Я скоро збудив Ігоря. Він тихенько виліз із свого мішка, взяв палицю в руки і поволі відкрив наше шатро. А там на три стопи від входу — стояв ведмідь і дивився на нас! Ми не знали, що робити. Кричати знову? А що як він тоді таки кине на нас? І раптом, коли ми стояли так в безруху в сусідньому шатрі почав голосно дзвонити будильник бунчужного, бо це була вже точно шоста година. Ведмідь перелякався і почав втікати. А ми як почали сміятися, то не могли перестати, аж всіх побудили. Так щасливо скінчилася наша друга зустріч з ведмедем!

Того самого дня наш капітан повідомив про нічні відвідини "ренджера" — лісничого і цей допоміг нам позбутися ведмеда. Табір закінчився успішно і учасникам він дуже подобався, дарма, що були пригоди з ведмедем.

Ст. пл. Ігор Федорович з нашим "гостем".

А я ніколи не забуду тієї зустрічі з ведмедем, бо через нього я остаточно зрозумів важливість стійки на кожному таборі.

ст. пл. Андрій Войтович, ЧМ

Це оповідання є правдивою подією, яка сталася на Морському таборі "Острів Фантазії" влітку 1979 р.

ВЕЛИКІ СВЯТКУВАННЯ З НАГОДИ ВИПУСКУ РІЗДВЯНОЇ МАРКИ З УКРАЇНСЬКОЮ ІКОНОЮ

Як ми вже подавали давніше, в Австрії появилася в накладі 5,200.000 примірників офіційна різдвяна марка, яка показує ікону Рождества Христового з Української Католицької Церкви св. Варвари у Відні. "Юнак" перший показав ту марку на обкладинці числа за січень 1979 р. ще тоді, як вона не була в обігу.

Офіційно появилася вона в продажі щойно в листопаді 1979 р. і з тієї нагоди Союз Українських Філателістів у Австрії організував в часі від 30 листопада до 2-го грудня 1979 р. виставку поштових марок під протекторатом канцлера Австрії д-ра Б. Крайского. Це була вже 19-та з черги виставка СУФА, а програма зв'язана з нею була широка та багата.

Після святкового відкриття у присутності директора австрійської пошти та інших представників австрійського уряду, чергового дня був день т. зв. "першоднівки" і виставку відвідали численні філателісти, які хотіли дістати штемпель цієї першоднівки та спеціальний

В часі від 30-го листопада до 2-го грудня 1979 на філателістичну виставку СУФА у Відні прибуло 5.500 людей. Тут бачимо урядовців австрійської державної пошти (сидять), які в тім часі відбили 289.000 спеціальних штемплів австрійської державної пошти з німецько-українськими написами.

1-го грудня 1979 р. на виставці СУФА давали підписи славний австрійський маляр проф. Отто Цайлер, який по за цього річного різдвяною маркою вже нарисовав 95 австрійських марок, п-і Марія Лаурент, яка вирізьбила цю марку в сталевій плиті, що вживається для друку й український графін Ергард Штайнгаген, який нарисовав поштовий штемпель з портретом українського композитора і диригента хору св. ВМ Варвари у Відні проф. Андрія Гнатишина (зліва направо).

штемпель австрійської державної пошти з двомовним німецько-українським написом, який показує вид на українську церкву св. Варвари у Відні. (гл. коверт з цими штемплями). На виставці був відкритий спеціальний відділ австрійської пошти, в якому працювало 14 урядовців. В суботу 1-го грудня на виставку знову прибуло багато зацікавлених, які бажали на спеціальній коверті з портретом відомого українського композитора проф. А. Гнатишина,

ЗОЗУЛИНА ВДАЧА

Зозулі випала сумна слава найбільше легковажної пташки. Вона — не будує гнізда, не виводить своїх дитинчат, а відкладає яйця в чужі гнізда, яких господарі вирощують і висиджують пташенят. Цілий “матусин” клопіт у тому, щоб підняти гніздо й лишити в ньому яйце. І річ тут не в “поганій вдачі” птаха, а насамперед у біологічних особливостях зозулі. Воно відкладає яйця в таких великих проміжках часу, що просто не змогла б висиджувати їх сама. Бо коли пташеня з першого відкладеного яйця вже піросло й оперилося, з другого воно ще тільки вилупляється. І тому треба зозулі підшукувати для дітей “прибраних” батьків. Свое яйце зозуля підкладає у гніздо, коли господаря нема вдома. Зозулячі яйця бувають більш, ніж двадцять різних кольорів. Навіть припускають, що зозуля підкладає птахам яйця такого кольору, які є в гнізді. Це можна

дістати його підпис. (гл. коверт). Того дня відбулася також святочна академія з приводу випуску різдвяної марки Австрії з українською іконою, на якій почесним гостем був Владика М. Марусин, що приїхав на це свято до Відня. На академії співав хор св. Варвари під проводом проф. Гнатишина і промовляли українські й австрійські представники.

Борис Ямінський

пояснити досить просто. Зозуля вузький “спеціаліст” тої частини, де живе. Вона пристосувалася до відкладання яєць у гнізда тих птахів, що також постійно живуть в тому місці.

Маленька зозулька прокльовується на десятий день висиджування, а інші пташенята звичайно щойно на 12 чи 14-ий день висиджування. До того часу у малої зозулі будиться інстинк “викидання”. Вона підлазить під яйця чи під слабеньких інших пташенят, що щойно народилися і різкими поштовхами викидає їх геть з гнізда.

Годувати зозулине дитинча — нелегка робота. Маленька пташка приносить корм ненажерливому молодикові, а той, побачивши її, весь дрижить трясє голівкою, відчиняє дзьобик і кричить. Цілісний день — від ранку до вечора — зозулення хоче їсти.

Молода зозуля починає літати на 20-21-ий день. Відтоді вона покидає гостинний притулок і блукає лісами, садами, шукаючи вже сама їжу.

І тут показується цікава біологічна особливість зозулі. Вона нищить безліч волохатих гусениць, яких отруйні волоски її зовсім не шкодять, хоча для інших птахів вони смертельні. Вона поїдає їх так багато, що внутрішні стіни її шлунка бувають обліплені волосками гусениць, немов шерстю.

Отже, навіть як зозуля завдає певної шкоди іншим пташкам, вона один з найкорисніших птахів і її варто мати там, де багато шкідників у городі.

Ще одне цікаве в зозулиній породі. Самичка не має майже зовсім “голосу”. Напевно не всі знають, що як “зозуля кує” (як кажуть рахує роки нашого щастя), то це робить самець. Самичка може видавати тільки дуже тихеньке “клі-клі-клі”.

За збіркою: “Сонечко сіє купаву”

Увара! Зозуля це англійською мовою — cuckoo, а німецькою — der Kuckuck

ЮНАЧКА — КОМПОЗИТОРОМ

Вже не перший раз маємо нагоду на сторінках нашого юнацького журналу містити вперше пісні з музикою складеною юначками. Здається початок тому дала Юліяна Осінчук, тепер вже старша пластунка з куреня "Ті, що греблі рвуть", тоді як ще була юначкою, але вже відома піаністна.

Тим разом подаємо музику й слова до пісні, що її

уклала юначка з терену Німеччини на юнацькому таборі 1978 р. Надіємося, що пісня Зірки та слова її повні любови до далекої батьківщини сподобаються нашим читачам і "Далекій мій краю" будуть співати не лише на пластових таборах в Німеччині. А Зірці бажаємо дальших успіхів у музиці!

Реданція "Юнана"

ДАЛЕКИЙ МІЙ КРАЮ (1978)

Слова і музика: пл. розв. Зірка Кальваровська

а — Е — а

Ой зем - ле рід - ний мій кра - ю

с — G — с

та - ка да - ле - ка ти від нас

d — G — с — а

ти мо - я ми - ла бать - ків - щи - на

с — G — с

та рід - на зем - ля мо - я

2 G — с

зем - ля мо - я

Ой земле, рідний мій краю,
Така далека ти від нас.

Ти моя мила батьківщино,
Та рідна земле моя. (2)

Сьогодні ти така далека,
Завтра побачу я тебе.

Тоді я буду все в тебе,
Та й не залишу тебе. (2)

Коли вже буде те завтра?
Коли побачу я тебе?

Коли я буду все в тебе,
Та й не залишу тебе. (2)

А що ви на це?

УКРАЇНСЬКІ ДІВЧАТА В ТОРОНТІ

Від Редакції: Знова віддаємо місце в тій рубриці пл. розв. П. Веригі з Торонта, що так гостро все критикує. Тим разом він взяв під обстріл дівчат з Торонта і нам особливо хотілося б, щоб наші юначки відповіли йому гостро та критично, а передусім подали фанти, що наш друг помиляється у своєму осуді.

Дорогі Подруги, відгукніться! Пишіть до редакції! Ми ченаємо дуже на Ваші думки, а в першу чергу на донази, що П. Верига помиляється!

* * *

Дорогі Друзі!

Пишу я до вас, щоб вам розказати про наших дівчат у Торонті. Тому що я є знавець у цій темі, я думаю, що я кваліфікований цю статтю писати.

Перше, що треба згадати, є те що більшість пластунок люблять собі закурити. Я б хотів їх запитати чи вони є свідомі, що це нищить їхнє здоров'я? Я хочу вам дівчаткам порадити, щоб ви цю некультурну звичку занекали й ці гроші, які ви заощаджуєте дали на пресовий фонд "Юнака".

Друге, про що треба згадати, є те, що нашим дівчатам бракує дисципліни. Подруга дає наказ "струнко", а вони собі ще говорять, та ще англійську мову вживають!

У Торонті є чотири дівочі курені. Останнього літа один з цих куренів майже розв'язвся тому, що бракувало доброго провідництва. Другий курінь попросив мій курінь (V-ий) — чи вони могли б позичити наші горшки та баняки на свій табір, бо вони своїх власних не мали. Двадцять чотири години перед табором вони здогадалися, що їм цього приладдя бракує. Що ж то за відповідальність! А інший курінь майже не мав табору тому, що не було кому зорганізувати. Доброго місця на табір не могли знайти, то мали свій табір на Пластовій оселі в Грефтоні.

Українські дівчата дуже часто ходять з чужинцями. Я вже на цю тему написав статтю (листопад 1979).

Я б писав неправду, якби сказав, що всі наші дівчата ходять з чужинцями. Є деякі дівчата тут в Торонті, які ходять з українцями. Я знаю одну дівчину, яка має вісімнадцять літ, а її хлопець має двадцять шість. Вісім літ різниці між ними. Я думаю, що це забагато.

В Торонті є понад сто юначок, а скільки з них написали щось для "Юнака"? Найбільше може п'ять чи шість. В останньому році я на-

Про цих юначок міг би сказати багато доброго пл. сен. Орест Гарас (стоїть єрною). Шнода, що автор цього допису не зустрічався з добрими юначками, а лише з "нездалими"!

А це юначки з Торонта. Серед них дві — перша зліва гетьм. вірлиця Марта Максимець (вона любить змагатися з трудами!), друга гетьм. вірлиця Христя Жаровська (любить спорт і Пласт).

писав більше статей, ніж цілий дівочий кіш у Торонті! Ви собі напевно думаєте, чому це так? Я вам скажу: наші дівчата в Торонті тільки дбають про забави, тютюн та свій вигляд! Я б хотів знати скільки дівчат цю статтю прочитають, може п'ять чи шість? Але, скільки дівчат підуть на наступну забаву? Напевно майже всі!

Я хочу вам ще одне згадати. В січні я пішов на Свято Державности та коли я вступив до залі, пластунка (яка належить до X куреня) мене запитала по-англійськи — чи я належу до пластової організації чи до сумівської організації? Моє серце заболіло, коли я це почув. Як це може бути?

Я б міг далі писати, але моє здоров'я нищиться, як думаю про це все.

пл. розв. Петро Верига
5-ий Курінь, Торонто, Канада.

УСПІХИ НАШИХ ПОДРУГ

З великою приємністю відмічуємо в нашому журналі усі успіхи пластунів і пластунок в кожній ділянці життя. Це доказ, що пластове виховання дає добрі висліди, та що пластуни вибиваються всюди на провідні місця так в науці, як у громадській праці, і у своїй професійній кар'єрі.

Приємно нам писати про такі успіхи не лише тих, що дали пластунів, але також таких, які через свою професійну працю не мають часу далі бути активними у пластовій організації, але були в ній в часі свого юнацького віку і завжди те підкреслюють.

Сьогодні хочемо поділитися з нашими читачами успіхами двох таких колишніх пластунок, про яких пише так українська, як і чужинська преса.

НАДІЯ КОМАРНИЦЬКА НА ВІДПОВІДАЛЬНОМУ ПОСТІ В АРІЗОНІ

Як подає "Свобода" із березня цього року, за американською пресою, молода українка Надія Комарницька Мек Конелл була іменована директором в заряді відносин з урядом мешканевої асоціації стейту Арізона, США. Цей високий адміністративний і політичний пост вона здобула завдяки своєму досвідові й праці у різних фірмах, після здобуття ступня бакалавра політичних наук. Надія є дуже активною в республіканській партії і вже не раз мала нагоду з тої причини інтервеніювати у Вашингтоні в українських справах. Надія разом з батьками провела свої дитячі та юнацькі роки в Чикаго, де закінчила школу українознавства і була активною пластункою. Переїхавши до Арізони, вона поруч своєї політичної кар'єри не залишила українського громадського життя і бере в ньому активну участь, навчає в школі українознавства, активна в церковному житті, і є членом Союзу Українок.

Д-Р ХРИСТИНА ПАДОХ ДОСЛІДНИК НА ОСТРОВІ БОРНЕО

З початком цього року д-р Христина Падох, асистент професор антропології і студій оточення в університеті Вісконсін, США, виїхала вже вдруге на далекий острів Борнео, де буде вивчати звичаї і життя тубільного племені під назвою Люн Даег. На те одержала вона стипендію американського лісництва.

Д-р Христина Падох перебувала вже на острові Борнео два і пів роки, живучи серед тубільців, збираючи там матеріяли для своєї докторської праці з антропології.

Тепер причиною її студій племені Люн Даег є те, що це плем'я вміє в невідомі для науковців способи вдержувати тропікальні ліси з їхніми дощами, а одночасно плекати високий

сільсько-господарський стандарт, а з цим урожайну землю.

Отож д-р Христия буде обсервувати їхнє життя, співжити з ними та досліджувати, по зможі якнайкраще, чому саме ці люди, тримаючись своїх консервативних метод життя, мають такі добрі його висліди.

Праця цікава і напевно після повороту д-р Христия Падох буде мати багато чого оповісти про свої незвичайні переживання.

Наша дослідниця це колишня пластунка-юначка Пластової Станиці в Нью Йорку. Відомим пластуні і науковцем є її батько адвокат д-р Ярослав Падох (про якого ми писали в числі 8-9 "Юнака" за 1977 р.), а мати д-р Ірина Падох по професії також адвокат, широко активна у громадському житті.

ЗАГАДКИ

МАТЕМАТИЧНА ЗАГАДКА

Мати з міста повернулась, всіх дітей у сні застала і горіхи для трьох хлопців на стіл поскладала. Прокинувся перший Влодко, взяв свою третину і ліг спати, занурившись в м'яку подушину. Встав Богдан і сховав третину остачі, бо не знав, що Влодко з'їв, і знов пішов спати. Пробудився врешті Юрчик, як братчики спали, взяв третину із горіхів, що там ще лежали. Сорок вісім після цього ще мати застала. Скільки ж вона всіх горіхів звечора поклала?

МАТЕМАТИЧНА ЗАГАДКА

Один власник ресторану найняв для вичищення його на короткий час 20 робітників за 40 доларів. Між ними були хлопці, дівчата жінки. Кожний хлопець дістав 6 доларів, жінки по 4, а дівчата по одному. Скільки було хлопців, дівчат і жінок?

ЧОМУ???

— Чому коли ми опускаємо пендзлик у воду, то його волоски розходяться у воді, а коли виймаємо — злипаються?

— Чому гуси, качки і лебеді виходять "сухими з води"?

Якщо бажаєте допомогти
"ЮНАКОВІ",
складіть свій даток
НА ПРЕСФОНД "ЮНАКА"!

Сузір'я

Багато українських дівочих вокальних ансамблів на терені США і Канади, захоплюють своїх слухачів великою різноманітністю пісень у цікавому виконанні. Буйна уява і творчий змісл, це мабуть вроджені прикмети членів цих ансамблів, бо їхні платівки майже все представляють нам нові пісні або нові інтерпретації знаних пісень.

Випускаючи в світ свою першу платівку, ансамбль "Сузір'я" з Торонта зумів це зробити на високому мистецькому рівні. Цю платівку можна назвати сучасною в повному розумінні цього слова. В ній три композиції Дани Бойко — членки ансамблю, а саме: "Наш орлиний край" — сл. Л. Татаренко, "Колискова" — сл. Л. Українки, та "Ти, знаєш, що ти людина" — сл. В. Симоненка. Є сучасні пісні з України, як нпр. "Весни примари" (Канаш/Іліїн), "Голубівна" (Стельмах/Янівський) і "Три поради" (Рибчинський/Шамо). Акомпаніємент складається здебільша з гітари і фортепіану, посилений басовою гітарою (Мирон Нагірний) і бубнами (Роман Мороз). Пісня "Три поради" є виняткова тому, що ансамблеві акомпаніює Ричард Гарейчук на бандурі. Бандура в цьому випадку видається косметичною прикрасою, а не музичною потребою, бо стилєво не підходить до цієї пісні.

Зате, в загальному, акомпаніємент дуже добре підходить ансамблеві й стилем щодо аранжеровки. Інструменталісти вміло надають характер пісні, навіть тоді, коли ансамбль не співає. У вступі до пісні "Мамо" акустична гітара немов зраджує перших кілька нот приспіву. В "Колисковій" бурхливий фортепіановий вступ на переміну із спокійними гітарними акордами віддзеркалюють переживання Лесі Українки. Інструментальна частина при кінці пісні трохи розчаровує, бо бракує відповідного інструментального соля. Відносно акомпанієменту, ще варто згадати невдалий вжиток струнного тонозводника в піснях "Голубівна" і "Білі коні". Роман Мороз не зумів видобути з інструменту природнього звуку, ані відіграти відповідно партію. В пісні "Білі коні" він грає рубано, невідповідно для цього інструменту (немов на акордеоні). Ці недотягнення зате мінімальні й оминувши цих кілька винятків, акомпаніємент є дуже відповідний. Склад інструменталістів виглядає так: Дана

Бойко (гітара, фортепіан в "Колисковій"), Роман Харак (мандоліна), Ричард Гарейчук (бандура), Роман Мороз (бубни, синтесайзер, струнний тонозводник), Мирон Нагірний (бас-гітара, гітара), Роман Паньків (фортепіан, гітара в "Колисковій"), Володимир Петрига (електрична і акустична гітара).

Найбільше позитивна риса цієї платівки — це чудовий спів ансамблю "Сузір'я", який складається з шести молодих дівчат, а саме: Ірка Хичій, Оріся Любінська (сопрані), Петруся Боечко і Оля Шульган (2-гі сопрані), та Дана Бойко і Христя Дудар (альти). Їхні голоси гарно зливаються, бо підходять один до одного і тоном, і якістю, хоч загальна атмосфера є спокійна, не бракує відчуття ("Колискова"), ані запалу ("Весни примари") у виконанні. Зміни настрою є природні, а не форсовані. В "Ти знаєш, що ти людина" зміна мольової тонації на дурову дуже змістовна, як взяти під увагу текст поезії. "Наш орлиний край" бадьора, енергійна пісня, плавно входить в повільну, вдумливу "Голубівну". В "Колисковій" зміна настрою є надзвичайно добре виконана. Це пісня мабуть найбільше вдала з усіх пісень на платівці.

Головні хибі щодо співу появляються в сольових частинах. В "Колисковій" солістка-альт має приємний голос, але чомусь не випускає його свобідно, а здушує в горлі, видаючи неприродний звук. Тому місцями тяжко зрозуміти слова пісні, а це шкода, бо ж це поезія Лесі Українки. Подібна хибя появляється у "Ворожці". Проте ці хибі є мінімальні, як порівняти їх до загальної якості ансамблю, який є безперечно один з найкращих дівочих вокальних груп. Якість самої платівки щодо звукозапису і режисерки фахова, і за це треба відмітити видавців Богдана Кущака і "Сузір'я", як також інженера Т. Медведика, оператора звукозаписувачем.

Не важко дійти до висновку: "Сузір'я", це один з найкращих українських дівочих вокальних ансамблів на терені США і Канади. Їхня перша платівка є стилєво сучасна, професійно видана і повинна подобатися всім. Найважливіше: вона дійсно українська, видана в українському дусі, а не тільки стилізована на український спосіб з комерційних причин. Я раджу всім придбати цей найновіший випуск з Торонта.

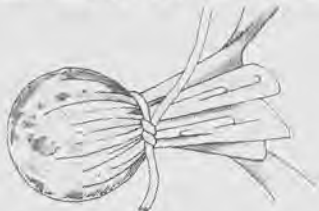
ст. пл. Олесь Кузнішин

3 ПРАКТИЧНОГО ПЛАСТУВАННЯ

Проготовляєтеся на мандрівку?

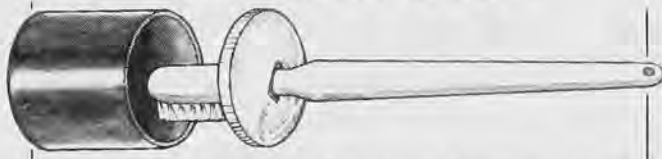
Весна, свято Юрія і підготовка до нього це час перших мандрівок у природу нашого юнацтва. Ось декілька практичних порад, що можуть стати в пригоді тепер чи пізніше вліті.

Як прикріпити шнүри до пластикової плахти

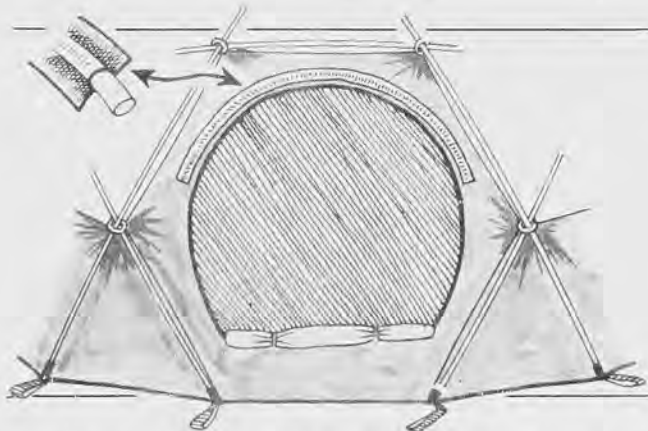
Ось спосіб, як прикріпити до чотирьох рогів пластики шнүрок, щоб добре тримався і її не продер. Зробіть чотири кулі з алюмінійового паперу, здівши його так добре, щоб не пробив пластики. Обкрутіть кожний ріг пластикової плахти довкруги алімінійової кулі, а тоді довкруги того шнүрок. Куля дуже добре тримає шнүр, щоб не зісувся і не нищить пластики.

Стояк на щіточку до зубів

Напевно маєте завжди під рукою легку пластикову пляшечку з ліків, або пляшечку з фільму до апарату. Зробіть відповідну діру в накривці до пляшечки, так щоб щіточка до зубів увійшла і стояк готовий!

Як забезпечити отвір шатра від дощу

Сильний дощ завжди проблема, коли хочемо залишити шатро не зовсім замкнене. Щоб вода не заходила до середини, спробуйте ось що: пластикову трубку обкрутіть сильною

самоклейкою на ширину 2-ох інчів і приліпіть трубку краєм поздовж горішньої частини відкриття, подібно як це показано на рисунку. Тоді дощ стікатиме по трубці на боки відкриття, а не буде заходити до середини.

Як направити замок до шатра

Найчастіше в усіх наших курінних чи гүрткових шатрах по році-двох псується замок, на який засуваємо вхід до шатра. Хтось сильніше потягне, шатро часто на дощі, і вже стається проблема. Звичайно ви засунете швидко замок догори, а зубці його відчиняються самі. Тоді найкраще мати малі щипці із зубчиками, добре приглянутися чи обидві частини замка мають усі свої зубчики і приклавши малу частину замка до себе щипцями стиснути зубчики одні до одних. Уважайте лише дуже добре, щоб зубчики замка були рівні одні до одних.

А ЯК БУДЕ З КУХОВАРЕННЯМ У ТАБОРІ?

Місяць червень — це час найінтенсивнішої підготовки до таборів, час великих рішень нуди їхати, чи організувати курінний табір, чи може хочеться поспробувати один із мандрівних чи спеціалізаційних пластових таборів.

У всіх цих приготуваннях і рішеннях велику і важливу роль відіграє завжди справа прохарчування. Скільки то разів нарікається на харч, на бідних нухарів, які виплакують очі біля вогню, що не хоче загоріти чи жаряться живцем, щоб лише приготувати їну для усіх таборивків смачно і на час. Не диво, що немає багато охочих серед юначок чи юнаків, які добровільно голосилися на такий невдячний пост в таборі. А воно так зле не є, коли відповідно і завчасу приготувитися, навчитися з досвіду інших і не експериментувати на шлунках своїх друзів.

Ось саме, щоб запобігти тому, подаємо Вам, Дорогі Читачі, дещо інформацій на тему куховарення у пластовому таборі. Є нас і можливість зацікавитися з тими матеріалами, а навіть, як треба, взяти те число зі собою на табір.

КУХОВАРЕННЯ

Вогонь:

Коли будуємо кухню, треба вванати, щоб не бути близько легкозапального матеріалу (яких 10 стів), коли розтабовуємось, треба назбирати і накрити ріща.

Дерево:

ніколи не зрізувати живих дерев,
ніколи не нищити живих дерев (в дійсній потребі можна зрізати zdeформоване дерево).

Юначки з Філядельфії будують полеву кухню на прогулянці. Фото: Ксеня Оденінська.

Розпочинаємо вогонь:

потрібно до цього мати —

1. трут — щоб розпочати вогонь, вживати: листя, кору, дуже сухе гниле дерево, суху траву, сосну, м'який папір.

2. щоб запалити тяжке дерево часто треба вживати сухі палички, шишки ("індлінг").

3. паливо: воно найважливіше для тепла чи варення. Вживати розколені колоди й тверде дерево.

Вогонь потребує вентиляції і протягу.

Якщо мокро — збирайте ріща під деревами, кущами, намітними. Відлупіть кору, зріжте гілля, мертве дерево і розколені колоди.

Гашення вогню: підождати, щоб вогонь догорів. Тоді покропити (не заливати водою), помішати і знов скропити.

Будова кухонь

Тимчасові:

1. поміж колодами

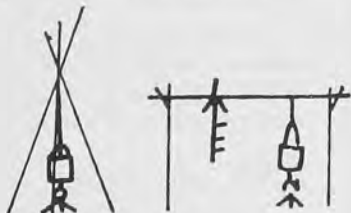
2. в заглибленню

3. кухня з пушки

4. дерев'яні кухні

Постійні кухні

1. кам'яні

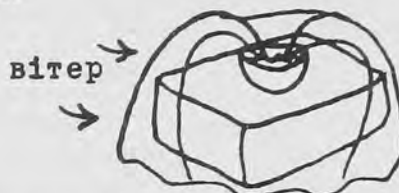

2. рефлектори

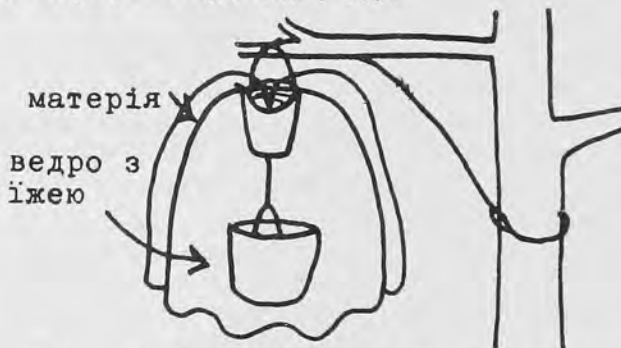

Холодильники для їжі (яка псується)

1. Покласти їжу в текучу воду: річку чи потічок, в щільно закритій переховці. Загородити місце, щоб вода не забрала.

2. "Випаровуючий холодильник" — накрити відро чи коробку з їжею великим шматком несинтетичного матеріалу (напр. мішкова матерія), який звисає з ведра наповненого водою. Поволі матеріал цілий змочиться і буде мокрим, поки буде вода у відрі.

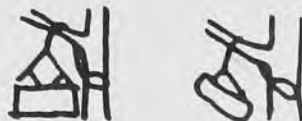

Випаровування води під полотном творить свого роду охолодження і тим способом буде охолоджувати їжу в коробці.

Забезпечення від звірят

Звірята можуть добитись до наших харчів, тому їх треба добре заховати.

1. збити коробку зі щільними дверцятами і повісити на дерево. Можна так прив'язати, щоб спускати коробку, коли потрібно.

2. для тимчасового переховання можна повісити навіть в наплечнику на дерево.

3. для охорони від мурашок — можна покласти в воду.

4. потрібно мати магазин для переховування харчів: шатро.

5. міхи на воду вішати в холодну.

Гігієна

У кухні повинна бути завжди чистота. Посуда й баняки мусять бути помиті після варення й їжі, щоб у них не гостювали мухи, звірята і бантерії. Можна перемивати посуду в киплятку й витирати листям.

Сміття: ніколи не закопувати сміття чи відпадову яму, бо звірята розкриють;

висушувати сміття коло вогню і на зелених патичках, або на гарячому камені; потім спалювати це сміття; пуши — спалити, сплескати, закопати.

Кухонні влаштування:

1. стіл,
2. вішалки на баняки, рушники, ложки і т. д.

ст. пл. Леся Балтарович
(матеріал із Школи Булавник, 1979 р.)

ПРО ВАРЕННЯ В ПОЛІ

"І риж, і риж, і ще раз риж..."

"В понеділок фасоль смакує тобі, у вівторок фасоль смакує тобі, в среду фасоль смакує тобі, у четвер фасоль смакує тобі, аніж тут у п'ятницю фасоль вже тобі не смакує! Що з тобою?"

Ми часто говоримо, що теперішні часи вимагають нових виховних методів, вимагають поступу, ми хотіли б усе щось змінювати; все знаходимо щось, що треба б проправити щось, чим пробуємо виправдати наші невдачі.

Але є речі-методи, правда не виховні, які аж просяться, щоб їх хоч трохи змодернізувати, щоб надати їм змісту, що відповідає двадцятому століттю. Та ми переходимо побіч і не заперічимо їх.

Одною з таких "дрібниць" є варення в полі. В таборах, на прогулянках — наше "меню" все ще не виходить поза традиційну кулешу, зупу, чай чи наву. До цього додали ми ще на терені США — "гат дог" й фасоль. Ми все ще тарабанімося з казанками й до миття цих казанків шунаємо "жертви", що обмиє їх "за кару".

Ось тут нагода до модернізації, до змін, до поправки. Чому юнак не має з'їсти смачного обіду на прогулянці, що його він згадував би принайменше до чергової прогулянки? Чому приготування їжі не має стати приємністю, монне мистецтвом, а теж і підставою до змагань? Ось недавно англійські скавти уклали крайові змагання у левому варенні. Чому б це не мало стати темою хоч на

однім Святі Юрія, замість все "відгріваного" теренового змагу?

Тут подаю ще декілька інших переписів.

Новбасни ("гат дог"-и).

Візьми одну або дві новбасни й обвими куском вудженої солонини ("бейкон"). Посоли до смаку, якщо любиш — додай муштарди. Запакуй щільно в станіолу. Печи на жарі 10 хвилин: 5 хвилин на одному боці, 5 хвилин на другому.

Гуляш.

Чверть фунта баранини або телятини, одна середня бараболя, одна цибуля, одна морква, трохи масла або іншого товщу, сіль.

Покрай м'ясо на кусочки (1 інчові). Пообирай бараболю і покрай на кусочки. Пообирай цибулю і покрай на чвертки. Обшкрабай моркву і покрай на кусочки (пів інча грубі). Додай товщ (не конечно) і соли до смаку.

Запакуй щільно в станіолу і вари на жару 20 хвилин, по 10 хвилин на кожному боці.

Паляниці (бісквіти).

Уживай готової муки на паляниці "biscuit flour" або зроби мішанину сам. Змішай горнятку муки, чверть ложечки соли, одну і пів ложечки порошку до печення. Додай дві ложки товщу; товщ поклади в муку й січи ножем так довго, аж зробиться однотайне. Згорни муку на купу, зроби патином ямку і вливай трохи води. Мішай патином аж зробиться тісто.

Вироби палянички на пів інча грубі. Запакуй в алюмінієву станіолу так, щоб було ще вільне місце (тісто буде рости!). Печи на жару оного 10 хвилин.

Можеш теж пенти паляниці в рефлекторній печі, яку дуже легко зробиш зі станіолі.

Новбаски в тісті

Зроби тісто як на паляниці. З тіста зроби паляничку на чверть інча грубу, довгу як новбаска й трохи ширшу. Обгорни новбаску в тісто. Запакуй усе в станіолу і печи в жару близько 15 хвилин.

Печена риба

Вичисти рибу й поклади на кусень станіолі. Додай соли й перцю, трохи товщу. Запакуй щільно й печи в жару 8 — 15 хвилин.

Печена бараболя або кунурудза

Обмий бараболю, розріж з боку й вклади в розріз трохи масла. Запакуй щільно в станіолу і печи 10 — 30 хвилин, залежно від величини бараболі. Їж з сіллю.

Обчисти дві шульки кунурудзи, обмай маслом або маргариною, посоли. Запакуй щільно в станіолу і печи 10 хвилин.

Печене яблуко або банан

Запакуй яблуко або банан щільно в станіолу і печи в жару. Яблуко потребує оного 30 хвилин, банан лише 10.

Стейк на сковороді

Пів фунта воловини (стейк), одна велика бараболя почищена й покраяна на чверть інчові платки, одна середня цибуля почищена і покраяна на чверть інчові платки, ложка масла або маргарини, сіль до смаку.

Бараболю, цибулю, масло й сіль запакуй щільно в станіолу і вари на жару 15 хвилин.

Стейк не запановуй, але печи на станіолі поверх жару. Стейк грубий на один інч треба пекти 6 — 10 хвилин на кожний бік, залежно чи любиш більше чи менше припечений. Не забудь посолити.

Вживай грубої алюмінієвої станіолі "heavy duty". Роби щільні пакуночки, але не тісні. Загинай краї — не завивай — і стискай їх тісно. Зроби три закладки.

Хочеш заварити чай і не маєш горнятка? Вишукай розгалужену гілку, зігни гілки в колісцє й зв'яжи. Візьми подвійний нусок станіолі й перетисни через колісцє з гілон. Краї обвими щільно довкола гілок. **Найперше налий води, а потім вари — навіть в огні!**

Зужиту станіоллю стисни в малу кульку і внинь до ями з відпадками. **Не забудь упорядкувати місце по їді й забезпечити вогонь!**

ВДЗЮ 1/4, 1960

АРКА ЗАХІД

це не лише модерна українська книгарня і крамниця гарних подарунків, але також справжній осередок обслуговування українців Торонта й околиць.

- книжки, часописи і журнали;
- грамофонні пластинки, радіоприймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, картини, кришталі, порцеляна, полотна і нитки "ДМС" до вишивання, вишивки, жіночі хустини;
- великий вибір гарних дарунків на різні okazji;
- висилка пакунків в Україну.

ARKA WEST
2282 Bloor St. West
Toronto, Ont.
M6S 1N9, Canada
Telephone: 762-8751

- Продаємо "МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК", ціна \$6.00 з додатком коштів пересилки.
- БУКВАР МАРІЇ ДЕЙКО, ціна \$4.00 і кошти пересилки.

РІЗНЕ ТА ЦІКАВЕ

Точна річка

У Греції є невеличка річка Авіар, незвичайна тим, що два рази на добу вона тече до моря і два рази біжить від моря. Шість годин вона пливе в одну сторону, а шість — у зворотному напрямку. Цикль її повторюється на стільки пунктуально, що місцеві люди можуть за цією річкою знати точно який це час.

Дерево-ліхтар

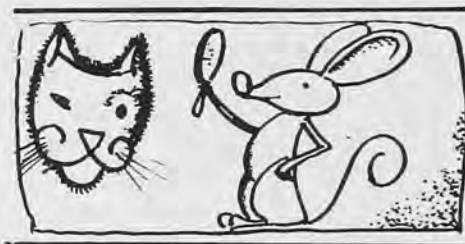
У північній Африці росте "диявольське дерево", яке містить у корі багато фосфору і через те випромінює дуже інтенсивне світло. Вночі під цим деревом можна навіть читати.

Що таке сніг?

Чи знаєте, що більша половина населення земної кулі ніколи не бачила снігу, хіба на фільмі або на знімках?

"Кокетка"

Лябораторійні студії ствердили, що мишка половину свого життя проводить на плечі себе.

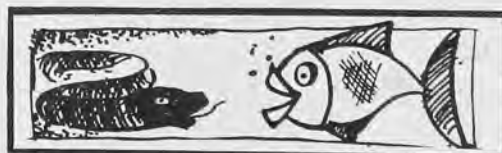

Великий боягуз

Удар лапи африканського струся багато сильніший, ніж удар кінського копита. Але коли він нападає, то вистачить підняти палицю і він вже тікає. Він нападає лише на нижчих від себе ростом.

Ті, що все видять

Зайці, риби і змії сплять з розплющеними очима. Вони не мають повік.

ПРИСДНАЙТЕ «Юнакові» в цьому році одного ПЕРЕДПЛАТНИКА!

СЛОВОГРА ПРАВИЛЬНІ ВІДПОВІДІ

з числа 5 за травень ц. р.

1А, 2В, 3Б, 4Б, 5Б, 6Б, 7Г, 8Б,

Обговорення поодиноких слів гри

1. **НЕТЛЯ** це англ. moth. Dragonfly — велика земно-водяна комаха — по-українському зветься **БАБКА**.

2. **КУРГАН** це горб, насип над стародавньою могилою. В Україні багато курганів залишили по собі скити.

3. **МЖИЧКА** відповідає англ. drizzle.

4. **ПІДЗЕМКА** це по-англ. subway (у Британії це underground railway). В Україні частіше вживають назви **МЕТРО**, або **МЕТРОПОЛІТЕН** (з франц. мови).

5. **ПУГОЛОВОК** це англ. tadpole. Це жаба в такій стадії розвитку, коли вона має хвоста, а не має ніг. See gull — по-українському марин, (а не, як у нас часто з польського кажуть, — “мева”).

6. **КЕРМО** це англ. steering wheel. Недобре вживати слова “керівниця”, бо це “жінка — керівник”. Не слід також вживати російського слова “руль”. Кермо в човні чи кораблі має окрему назву **СТЕРНО**. Англ. traffic light в Україні має назву **СВІТЛОФОР**. Можна також сказати **світлове гасло**.

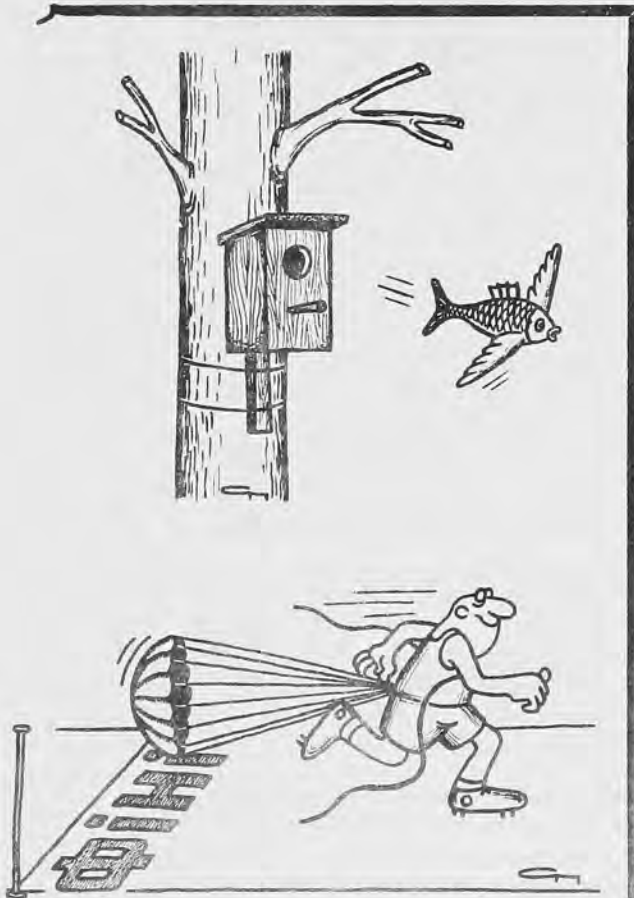
7. **РЕЙКИ** це англ. railroad tracks. Паски, якими контролюють коня (англ. reins), це **ПОВОДИ** або **ВІЖКИ**.

8. **ЯСНА** це англ. gums. Подібне слово **ЯСЛА** відповідає англ. manger, crib (feeding box or trough). (Пригадаймо слова коляди: “...в яслах сповитий...”). Зате **ЯСЛА** для дітей це англ. nursery.

Уклав А. В-к

Усміхнися!

БЕЗ СЛІВ...

**КРАМНИЦЯ
ПЛАСТОВОГО ПОСТАЧАННЯ
Пл. СТАНИЦІ ТОРОНТО**
2199 Bloor St. West M6S 1M2
Має на складі
**ОДНОСТРОЇ ДЛЯ ЧЛЕНІВ
УСІХ ПЛАСТОВИХ УЛАДІВ
ХУСТКИ, ПОЯСИ, ВСІ ВІДЗНАКИ
Пл. ПРОБ, ЛЕЛІЙКИ, СВИСТКИ,
КОМПАСИ, БЕРЕТКИ,
Пл. ПІДРУЧНИКИ**
Пл. станіцям при замовленні відзнак на суму
понад \$25. — даємо 10% знижку.
Нове на полицях: гаптовані відзнаки
вмілостей для УПН
відзнаки: подані на обкладинці, ціна по
\$2.50, інші — \$3.00.

Замість квітів на могилу

св. п.

інж. МИКОЛИ ТАРАСЮНА

батька пл. сен. Юрія Тарасюна, дорогого члена нашої
Пл. Станиці — складаємо \$5.00 на пресовий фонд "Юнака"
Пластова Станиця, Пластприят, Пластова
Фундація в Ньюарку, Н. Дж. США.

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

ДАМ'ЯНА ЗАХАРЧЕННА

батька нашого друга Модеста,
складаємо \$50.00 на пресовий фонд "Юнака"
Члени Куреня УПС "Лісові Чорти" Кодло Беркут, СФ.

В перші болючі роковини відходу на Вічну Ватру
мого незабутнього Чоловіка

пл. сен. ОЛЕКСАНДРА БЕРЕЖНИЦЬКОГО

в пам'ять Його складаю на Пластовий Видавничий Фонд
\$25.00.

пл. сен. Оксана Беренницьна

Пластова Станиця у Гартфорд, Конн., США
ділиться сумною вісткою з друзями пластунами
і громадянством,
що дня 24 березня 1980 р. відійшов на Вічну Ватру
наш Дорогий Друг

пл. сен. СТЕПАН ЧАЙКОВСЬКИЙ

Дорогий Подрузі Ірині та Дітям Покійного
складаємо наше щире співчуття.

Замість квітів на свіжу могилу сл. п. пл. сен. С. Чайков-
ського складаємо \$25.00 на прес. фонд журналу "Юнак".
Пластова Станиця в Гартфорд

У перші роковини смерти

сл. п.

пл. сен. ОЛЕКСАНДРА БЕРЕЖНИЦЬКОГО

Чоловіка нашої Подруги Зв'язкової
складаємо \$25.00 на Фонд Пластових Журналів.

40 Курінь УПУ-он ім. Кн. Ольги в Бофало

пл. уч. Оксана Праван
курінна

пл. уч. Тамара Коритно
курінний писар

Тарас М. Грицай

ПОДУМАЙМО!

МОВНІ ЗАГАДКИ

Слова з гуцульського побуту, вживані в щоденному
житті в гуцульських Нарпатах.

1. Афини:

А. Червоні лісові лікувальні квіти, Б. Вишивані фіран-
ки, заслони для вікон, В. Чорно-сині солодкі ягоди,
Г. Великі, теплі, цвітисті жіночі хустки.

2. Байбаран:

А. Сильно зв'язаний сніп соломи, сидження на возі,
Б. Вишивана волічкою і прикрашена куртка з грубого вов-
няного сукна, В. Накривало на зиму на коня, Г. Двоко-
лісний візон на одного коня.

3. Бербениця:

А. Мала дерев'яна, складена з дощок бочка для
солонини, муки тощо, Б. Холодна комора в землі на мо-
лочні продукти, В. Дика ягода — улюблена пожива пта-
шок, Г. Мала скринька для жіночих прикрас.

4. Бесаги:

А. Широке корито на пашу для худоби, Б. Легкі сан-
ки на одного коня, В. Голосні розмови, "бесіди" на веселі
теми, Г. Два ткані вовняні мішки, зшиті вгорі до половини
разом для перенесення різних речей.

5. Бриндзя:

А. Біда, нестатки, Б. Рідна наша з гарячим молоком,
В. М'який, солодкий сир з овечого молока, Г. Покришка
на горщик з гарячою стравою.

6. Будз:

А. Сильний конопляний шнур для зв'язування стовпів.
Б. Грубе, м'яке покривало під сідло. В. Дуже тверда гли-
на, перемішана з битим камінням. Г. Сконцентрований сир
з овечого молока.

7. Вориння:

А. Посторонки, упряж для коня. Б. Комірна для пе-
реховування господарського знаряддя. В. Огорожа з дов-
гого сухого дерева. Г. Сумна весільна пісня.

8. Гачі:

А. Малі густі сітки для ловлення риби в гірських,
швидких ріках. Б. Вузькі довгі штани з грубого вовняно-
го сукна, звичайно білі, червоні або брунатні. В. Вишивані
рушники на святі ікони. Г. Охоронні малі вали — загати
для охорони від повені.

9. Гогодзи:

А. Сушені овочі. Б. Рожеві, блискучі, кваснуваті яго-
ди, подібні до американських "кренберрі". В. Зрубане й
очищене від галуззя та кори дерево, призначене для бу-
дівельних стовпів. Г. Легке шкіряне взуття на літо без
прикрас.

● Надсилайте дописи (хроніку, знім-
ки, "молоде перо", ілюстрації тощо), ді-
літься своїми зауваженнями щодо зміс-
ту і вигляду журналів, втримуйте зв'язок
з редакціями. Ставайте співучасниками
пластового самовиховання.

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА",

(що вплинули до 30. 4. 1980 р.)

США:

1. Пластова Станиця в Йонкерс — — — — \$200.00
2. Кооператива "Самопоміч", Пассайн — — — — 200.00
3. Андрій Гадзевич, Гартфорд — — — — 5.00
4. Андрій Коропей, Линколн — — — — 5.00
5. Замість квітів на могили (див. посмертні згадки) 635.00

Разом: **\$1,045.00**

(З того \$440.00 зібрано в 1979 р.)

КАНАДА:

1. Добровільні датки на "Вечорі Юнака" в Торонті — передав пл. розв. Роман Ващук — — — — 28.50
2. ст. пл. А. Василенко, Торонто — — — — 2.00
3. п. В. Сало, Торонто — — — — 3.00
4. Пластова Станиця в Монреалі — — — — 348.00

Разом: **\$381.50**

Усі разом: \$1,426.50

СПИСОК ДАРУНКОВИХ ПЕРЕДПЛАТ "ЮНАКА"

(що вплинули до 30 квітня 1980 р.)

1. 11 Курінь УПУ-ів ім. Северина Левицького в Торонті — 9 дарункових передплат для юнацтва в Аргентині (помічено не поміщено в 1979 р.).

2. пл. сен. М. Маренін, Сан Гозе, США — 2 дарункові передплати для юнацтва Аргентини.

3. пл. сен. М. Фіглюс, Ввіт Ридж, США — 2 дар. передплати для Півд. Америки.

Разом 13 дарункових передплат.

ПІЛЬНИМ ЧИТАЧАМ ДО УВАГИ

З причин від нас залежних і незалежних, наступна "Хроніка" появиться щойно в липневому числі.

Ред. Гурток

Замість квітів на могили наших Дорогих Дітей

св. п.

РОМАНА ГАБРОВИЧА і ЛЮБИ ГАБРАВИЧ ПЯСЕЦЬКОЇ

складають \$40.00 на пресовий фонд "Готуйсь"
і "Пластового Шляху"

Василь і Олена Габровичі

Замість квітів на могили

св. п.

ІРИНИ ІВАНИШИН з дому СТАХІВ,

довголітньої активної членки Гуртка Пластприяту, виховниці юначок, членки парафії св. апостолів Петра і Павла, яка відійшла у вічність 9 листопада 1979 р. у Клівленді, Огайо, США, згідно з бажанням Покійної, склали на пресовий фонд пластового журналу "Юнак"

по \$20.00: Степан і Осипа Галяревичі, Ярослав і Софія Кульчицькі — Чикаго, Євген і Лідія Небеши — Парма, Василь і Марія Гордійчуки — Філадельфія, Віра Миколенко; **по \$15.00:** Ярослав і Степанія Дуби — Детройт, Орест і Марія Небеши;

по \$10.00: Наталія і Іван Бачинські — Парма, Михайлина Бігун, Володимир і Люба Боднарі — Парма, Адріан і Марта Галяревичі, Микола і Лідія Голієни, Микола і Марія Грушкевичі, Ірина Грушкевич — Детройт, Остап і Мирослава Гуни, М. і С. Зубалі — Детройт, Микола і Володимира Кавки — Філадельфія, Роман і Марта Кассараби, Микола і Марія Ковальські, Богдан і Марта Ковчі, Ярослав і Ярослава Кришталовичі, Михайло і Олена Ласки, Осипа Німилевич-Мацяк, Іван Нич, Володимир і Ірина Піки, Юрій і Мирослава Оришкевичі, Ярема Попель, Богдан і Анна Сатурські, Володимир і Дарія Федоровичі, Роман і Степанія Цегельські;

по \$5.00: Люба Білінська, Ілля і Дарія Войтини, Осип Врублівський, Олена Велко, Володимир Гаврилук, Анна Глинська, Володимир і Марія Гнатюки, Ярослав і Дарія Говиковичі, Іван і Магдалина Гурки, І. М. Геби, Ольга Демянчук, Н. Добромільський, Євгенія Дубас, Сава і Марія Лиси, Віра Напора, Осип і Ірина Новицькі, Євген і Євгенія Палки, Марія Попович, Марія Різник, І. М. Струки, Марія Тхір, Олександр і Олександра Фединські, Іван і Степанія Фури, Ярослав і Катруся Щокалюк, Іванна Шкарупа, Микола Червінський, Марія Яворська;

\$3.00 — Марія Антонів;

\$2.00 — Юрій і Арета Полянські.

Разом зібрано \$500.00. Збірку перевела пл. сен. **Мирослава Гун**, за що від усіх жертводавців щира подяка за труд.

На нев'янучий вінок на могили

св. п.

АСТРІД ГЕЧКО

в Монреалі

складає \$10.00 на пресовий фонд "Юнака"

пл. сен. Осипа Галяревич

Клівленд, США

Замість квітів на могили

св. п.

пл. юн. ОЛЕСЯ БЕДНАРСЬКОГО

складає \$10.00 як дарункову передплату "Юнака"

Марія Фіглюс, Ввіт Ридж, США

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ І ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,
Той долар, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ
ПЛАТИМО 6%
- ЦЕРТИФІКАТИ ЗАРОБЛЯТЬ
ВІД 6 1/2 до 9%

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є
Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать

Вашу майбутність!

Пластун і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ.

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

„ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО“

можна набути

- в Канаді: у Адміністрації
„Юнака“:

„Yunak“ — Magazine,
2150 Bloor St. W.

Toronto, Ont. M6S 4V7 Canada

ЦІНА — \$9.00

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всі
друкарські
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні
запрошення
- фірмові
друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 537-5572

2466 DUNDAS St. West, TORONTO, ONT. M6P 1W9

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одер-
жати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро
МАРКІЯНА КОГУТА
і
ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна: \$1.00

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

“... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку”, — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

БОРСУК

ІЖАК

Читайте ж і **СВОЄЧАСНО** передплатуйте свої журнали!

КАЖАН

БОБЕР

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новачоків та дітей до 12 року життя;

САЙГАК

ЛИС

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал дорослого членства Пласту, Пластприяту і загалу батьків, які цікавляться вихованням і громадськими справами.

ВЕДМІДЬ

● Присилайте передплати **З ПОЧАТКОМ КОЖНОГО РОКУ** (до 1 березня!), бо своєчасні передплати уможливають дешевшу пересилку журналів.

● Надсилайте дописи (хроніку, знімки, “молоде перо”, ілюстрації тощо), діліться своїми зауваженнями щодо змісту і вигляду журналів, втримуйте зв'язок з редакціями. Ставайте співучасниками пластового самовиховання.

ВОВК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ОЛЕНЬ